

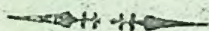
Kmm0416.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

“எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்”—திருவள்ளுவர்.

தொகுதி கக.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீ மாசி-மீ [பகுதி ச.
Vol. XLX. February—March—1921. No. 4.

உள்ளுறை.

ஓ ரொருதலைமுடிவின் மறுதலைமுடிவு:—	} பத்திராதிபர்.	க0ரு.
தொல்காப்பியரது சமயம் II. ஸ்ரீமத்சு. ஸையாபுரிப்பிள்ளை.		
பார்வதியார் பாதாதிகேசாந்த வருணை:—	} ,, ஊ. சா. வேங்கடராமையர்.	ககஅ.
நாஸியாரின்காலம்:—		
ஒரு விஞ்ஞானம்:—	} ,, ப. மு. மதுரையார்.	கஉசு.
இந்தியரின் பள்ளியெழுச்சி:—		
திருநறையூர்நம்பி மேகவிடுதாது:—உதவிப்பத்திராதிபர்		க—உ0.
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் வாவுசெல்வுகணக்கு:—		

பத்திராதிபர்—திரு. நாராயணையங்கார்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4.]

[தனிப்பிரதி அரை-8.

வெளிநாடுகளுக்கு ரூ. 1—8—0.

1700

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி கக.] ரௌத்திரி-ஸ்ரீ மாசி-மீ [பகுதி ச.
Vol. XIX. February—March—1921. No. 4.

ஓ ரொருதலைமுடிவின் மறுதலைமுடிவு.

சென்ற செந்தமிழ்ப்பகுதிகளில் நெடிதாக வெளிவந்துகொண்டிருந்த “13-ம் புறப்பாட்டும் அதனாரையும்” என்ற ஆராய்ச்சி கழிந்த மார்கழிமாதப் பகுதியோடு முடிவடைந்திருக்கிறது. அதிருக்கூறிய விடயங்கள் பலவும் எவ்வாறிருப்பினு மிருக்க; முடிவுரையுட் கூறிய வற்றைமட்டும் சுருக்கமா யிங்காராய்வோம்.

அம்முடிவுரையி னகவாய்முடிவில், (அப்புறப்பாட்டினுள்) நாடு கிழவோன் எனச் சோழனே குறிக்கப்படுகிறான் என முடிவு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வாறு குறிப்பதற்கேற்ற பிறகுறிப்பு ஒன்றேனும் அப்பாட்டினுள்ளாயினும், உரையினுள்ளாயினும், ஆராய்ச்சியுள்ளாயினும் காட்டப்படவில்லை.

நாடுகிழவோன் என்ற பெயர், ஆற்றலாலும் அதன் அடைமொழிகளாலும் பொதுவாக ஓரசனை யுணர்த்திநிற்பதல்லது சேரபாண்டியர் முதலிய பிறவரசரை விலக்கிச் சோழனொருவனையே சிறப்பாகக் குறிக்குந் திறனுடையதன்று.

அது, சோழனொருவனையே குறித்துணர்த்தவேண்டுமாயின்,

“குறித்தோன்குற்றம் தெரித்துமொழிகிளவி”

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால்,

“ஒரு பொருள்வெறுபாடு குறித்தோன் அஃ தாற்றல்முதலாயின வற்றால் வினங்காதாயின் அதனைத் தேரித்துச் சொல்லுக”

என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிற கட்டளைக்குப்பட்டுச் சோழனுக்கே யுரிய சிறப்படையால் தேரித்துணர்த்தியிருக்கவேண்டும். (அதாவது “விழு மிய நீர்நாடு கிழமை யோனே” என விசேடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டு மென் பதாம்)

இங்கு “நீர்நாடு” என்னும் அடைமொழித்தொடர், தன்னைத் தேடிப்பிடிக்கவேண்டாது நொடையழகுடையதாகச் சோழனை விசேடிக் கும்படி நிரூந்துமொழிப் புலவான சிந்தையினும் வாக்கினும் தெரிநிலை யாய் நிற்கவும் அவற்றைச் சோனிடாது இடையே வேலியைப்பிட்டு விலக்கி நீர்வேலிநாடென வேறுபொருள்குறிக்க விசேடித்தமையால் அவர்க்கு அச்சொல்லற் சோழனையுணர்த்துங் கருத்திலலை என்பதே துணியத் தக்கதாயிருக்கிறது.

* * *

இனி அம்முடிவுரையின் பிறவாயில்.— “(1) மகோததி (பெருங் கடல்) இந்தியாவின் குணபாலுள்ள கடலுக்குப் பிற்காலத்தார் வழங்கின பெயர்” என்றும், “சங்கத்தானரோர் இப்பெயர்வழக்கினை யறிந்தார்க ளொன்றகு லகழியமில்லை” பென்றும் முடிவுகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இங்கு, குணபாலுள்ளகடலை அவ்வாறு கூறுதலால் முடிவுரை யுடையார்க் கொருபயனுமின்மையால் அது குடபாலுள்ளகடலென்னும் கருத்துடன் நவரூபமுதப்ப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று தே தா ன்று கின் றது. குடபாலுள்ளகடலைப்பற்றிக் கூறியதாகவே வைத்துக்கொண்டு விவகரிப்போம்.

சங்கத்தானரோர்கள் தமிழ் மண்டலத்தின் குடபாலுள்ளகடலே யியற்கையாயமைந்த பெருங்கடலென்றும், குணபாலுள்ளகடலே செயற் கையானமைந்த சிறுகடலென்றும் பகுத்தறிந்து வழங்கிவந்திருக்கிறார்க ளென்பதற்கு இலக்கிய மில்லாமற்போகவில்லை. கு ம ரி யா று கடல் கொள்ளுமுன்பிருந்த பண்டியன் பல்பாகசாகை முதுகுமிப்பெருவழுதி யைக் காரிகிழார்பாடிய கூம் புறப்பாட்டில்,—

“குணஅது கரைபொரு தோடுகேடற் குணக்கும்
குடாஅது தோன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்”

என்ற இரண்டுக ளுள்ளன. இவற்றின் உரையும் பின்வருமாறு.—

“கீழ்கண்ணது கரையைப் பொருகின்ற சகரரால் வெட்டப்பட்ட சாகரத்தின் கிழக்கும், மேல்கண்ணது பழைய முதிர்ந்த கடலின் மேற்கும்” என எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு மேல்கடலைப் பழைய முதிர்ந்தபௌவமென்றும், கீழ்கடலைச் சகரரால் வெட்டப்பட்ட தொடுகடலென்றும் சொல்லியிருத்தலால், தமிழ்மண்டலத்தின் கீழ்பாலுள்ள கடல் உலகுதோன்றிய பல்லாயிரம்பாண்டுகளுக்குப்பின் தரையினொருபுடை சகரராற்றோண்டப்பட்ட சிறுகடலென்றும், மேல்பாலுள்ளது உலகு தோன்றுமுன்னமே அது தோன்றுதற்கிடமாயிருந்த மிகப்பழமை வாய்ந்த பெருங்கடலென்றும் சங்கப்புலவர்கள் நன்கறிந்து வழங்கிவந்தனரென அறியலாம். ஆதலால் விழுநீர்வேலிநாடென்பதற்குப் பெருங்கடலை வேலியாகவுடைய சேரநாடெனப் பொருள்கொள்வது பிழையாகாது.

* * *

இனி, “(2) ‘அண்மைச்சொல்லே யியற்கையாகும்’ என்ற சொல் காப்பியச்சூத்திரம் நான்கு உயிரீற்றுச் சொற்களுக்குமட்டுமே ஏற்புடைய விதி” என்று ஒரு முடிவு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அண்மைச்சொல் என்றது அணியாரவிளிக்கும் சொல் என்ற பொருளுடையதாதலால் அது அவ்விளியேற்கு மெல்லாவீற்றுச் சொற்களையும் பொதுப்படவுணர்த்துமென்பது சொல்லாற்றலாலும் பொருந்துமாற்றனுமறியலாம். இக்கருத்து ஆசிரியர்க்கில்லையாயின் விளியேலாப் பெயர்களை விலக்கியதுபோல மெய்யீற்றண்மைச்சொற்களையும் விதந்தோதி விலக்கியிருக்கவேண்டும். (அதாவது “மெய்யீற்றண்மை விளியேலாவாம்” என விலக்கவேண்டுமென்பதாம்) அவ்வாறு விலக்காதிருப்பதும் ஆசிரியர்க் கொரு தவறும்.

இஃதன்றியும், உயிரீற்றண்மைவிளி புதாரணவகைகளையும், மெய்யீற்றண்மைவிளி புதாரணவகைகளையும் எண்ணி அளவிடுவோமாயின், உயிரீற்றுதாரணவகைகளைக்காட்டிலும் மெய்யீற்றுதாரணவகைகளே

மிகப் பலவாகுமென அறிபனாம். சிறுபகுதியான உயிரீற்றண்மைகளிக் குத் தனியே ஒரு சூத்திரம் வகுத்த ஆசிரியர், பெரும்பகுதியான மெய் யீற்றண்மைகளிக்கும் அவ்வாறு தனியே ஒரு சூத்திரம் வகுக்க அறி யாது மறந்துபோயினரென்பதும் அவர்க் கொரு தவறாகும்.

அன்றியும், “ஏனைப்புள்ளி” என்னும் சூத்திரத்திற் பெரும்பகுதி யான மெய்யீற்றண்மைகளிகளைப்பெல்லாம் அமைத்துக்கொண்டனரெனக் கொள்வோமாயின், அவ்வாறே “ஏனையுயிரே” என்ற சூத்திரத்துட் சிறு பான்மையான உயிரீற்றண்மைகளிகளையு மமைத்துக்கொள்ள வறியாது, அவற்றிற்குத் தனியே ஒரு சூத் திர ம் வகுத்துவைத்திருப்பதும் முறைபடக்கூறாது மிகைபடக்கூறலென்றுங் குற்றமாம்.

இன்னோன்ன பலகுற்றங்களைத் தொல்காப்பியர்மே லேற்றிக் கொண்டு, பேராசிரியர் பிழைபடக்கூறினார், அடியார்க்குநல்லார் அறியாது கூறினார் என்று உரையாசிரியர்களையும் குறைகூறும் கருத்தோடுகூடி, னாம் கூறுவதே உண்மைப்பொருளென நாட்டமுயலுவதைக்காட்டிலும் கல்வி கேள்விகளாற்சிறந்து போறிவாலுரிமைந்த அந்நூலாசிரியருரையா சிரியர்வாக்கியங்களுக்கும் தமிழிலக்கியங்களுக்கு மிணங்க நம்முடைய கருத்தைத் திருத்திக்கொள்ளுதலே நலமென்று தோன்றுகிறது.

* * *

இனி, “(3) சங்கநூல் வழக்கின்கண்ணே ஏகாமரித்த ஒன்றிற்றுச் சொற்கள் யாண்டும் படர்க்கையாகவே வந்துள்ளனவென ஒரு முடிவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 13-ம் புறப்பாட்டிற்றுதிச்சொல்லும் அவ்வாறேயாகுமெனக் கருதுவதாகத்தெரிகிறது.

இது, இக்காலத்திலைப்படாதனவும் இறந்தொழிந்தனவுமான சங்க நூல்களெல்லாவற்றையும் ஒரு சிறிதும் குறையின்றி யாராய்ந்தறிந்து கொண்டறிப்பன்றி நம்பற்பாலதன்று.

அன்றியும், ஒவ்வொருசொல்லும் சங்கநூல்களில்வந்தபடியே வா வேண்டுமென்று எந்தநூலி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது? அப்படி ஒரு விதி யிருக்குமானால் அது தன்னைப்பற்றாதல், ஒன்றின்பொன்று பற்றாத லென்னும் குற்றங்களையுடையதாகும். ஆதலால், தொல்காப்பிய முதலிய

இலக்கணத்தால் அமைக்கப்பட்ட சொற்களுள் எது எவ்விடத்தில் எப்படியிருந்தாற் பொருட்பொருத்தமுடையதாயிருக்குமோ அது அவ்விடத்தில் அப்படியேயிருக்கலாமென்றறியத்தக்கதாயிருக்கிறது.

* * *

இனி, “(4) ‘இவன் யார்’ என்ற வாய்பாட்டிலுள்ள வினாக்களுக்குப் பெயரேயல்லது வினை விடையாதலில்லையென்று ஒருமுடிவு திடமாயுரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அவ்வாய்பாட்டிலுள்ள ‘யார்’ என்னும் சொல் ‘வினாவினைச்சொல்’ எனத் தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணநூல்களால் நன்குதேர்விக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெயர்வினாக்களுக்குப் பெயர்விடையும், வினைவினாக்களுக்கு வினைவிடையும் வருவது மாபு; இதற்கு மாறாகப் பெயர்வினாவுக்கு வினைவிடையும், வினைவினாவுக்குப் பெயர்விடையும் வருமாயின் அது விடைவழுவாம்,

“செப்பும்வினாவும்வழாஅலோம்பல்”

என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால் வினாவும் விடையு மாறுபடலாகாதென விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விதிக்கு மேற்கூறியமுடிவு முற்றும் விரோதமாயிருக்கிறது.

இனி வழக்கின்கண், வினாப்பெயர்களுள் சாத்தனோ? கொற்றனோ? உழுகிறான்? என வினவியவழி (இவ்வினாப்பெயருக்கு) சாத்தன் அல்லது கொற்றன் என்ற பெயரே விடையாய்வருவதல்லது வினை விடையாக வருதலில்லை.

வினாவினையுள், சாத்தன் உண்கிறானோ? உறங்குகிறானோ? என வினவியவழி (இவ்வினாவினைக்கு) உண்கிறான், அல்லது உறங்குகிறான் என வினையே விடையாகவருவதல்லது பெயர் விடையாக வருதலில்லை.

இனி, குறிப்புவினையுள் கொற்றன் நல்லனோ? தீயனோ? என வினவியவழி நல்லன் அல்லது தீயன் என விடையிறுக்கக் காண்கிறோம். இங்கு நல்லன், (அல்லது) தீயன் என்ற விடைமொழிகள் பெயர்ச்சொற்கள்போலத் தோன்றுமாயினும் அவை வினாவினாக்கருத்துணர்ந்து விடையிறுத்தோன்கருத்தால் நோக்கில், குறிப்புவினைப்பொருளுணர்ந்தும் வினைச்சொற்களென்றே தெளியத்தகும். இங்கு, நல்லன் என்னும்

வினைக்குறிப்புக்கு நல்லொழுக்கமுடையனாயிருக்கிறான், நன்னெறியி
லொழுதுகின்றான் என அக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தும் பரியாயமாகிய
தெரிநிலைவினையும் விடையாக வருதலால் அது பெயர்ச்சொல்லில்லை
பென்றும் வினைச்சொல்லே யாமென்றும் அறியத்தக்கது.

இவ்வாறே, பயறிருக்கிறதா? வென்று வினவியவழி இத்தெரிநிலை
வினாவினைக்குப் பயறிலதாயின் இல்லை என்ற குறிப்புவினை விடையும்,
பயறில்லையா? என்று வினவியவழி (உளதாயின்) பயறிருக்கிறது என்ற
தெரிநிலைவினையும் பரியாய விடையாகவருதலும் தவறில்லையென்று தெரி
கின்றோம். (இவை புறநிலைவினா)

இனி அகநிலைவினாவான் யாவன் வருகிறான் என்ற வினாப்பெயர்க்குக்
கோற்றன் வருகிறான் எனப் பெயரே விடையாகவருகிறது: வினை
விடையாதலின்று. அது போல இவன் யார் என்ற அகநிலை வினா
வினைக்கு வினையே விடையாகவேண்டுமென்பது தெளியத்தக்கது. அவ்
வினை தெரிநிலைவினையாகவேனும், குறிப்புவினையாகவேனு மிருக்கலா
மென முன்கூறியவாற்றா லறியலாம்

இலக்கணமும் வழக்கு மிப்படியிருக்கவும், “இவன்யார்” என்னும்
13-ம் புறப்பாட்டின் வினாவினைக்குத் ‘தீதிலனாகிப்பெயர்க’ என்னும்
தெரிநிலை வினை விடையாகமாட்டாதென்றும், நாடுகிழவோன் என்ற
பெயரே விடையாகவேண்டுமென்றும் சிலர் கருதுகிறார்கள். இக்கருத்
துக்கு யாதோ சாத்வும் காணப்படவில்லை.

ஆனால் “இவன்யார்” என்ற வாய்பாட்டிற்கெல்லாம் யாண்டும்
பெயரே விடையாய்வந்திருப்பதாக ஒருதலை ஆராய்ச்சியுள் மேற்கோள்
காட்டப்பட்டன. அவையெல்லாம் பெயர்போலத் தோன்றும் குறிப்பு
வினைச் சொற்களொன்பதுதப் பின்வரும் விளக்கத்தா லறியலாம்.

‘இவன்யார்’ என்னும் வினாவினைக்குறிப்புக்கு, இவன் என்னுடை
யன்? என்பதே பொருளாகும். ஆகவே இங்கு உடைமையாகிய வினையே
வினவப்படுவதாயிருக்கிறது. வினைக்குறிப்பாவது வினைமுதற்குரிய
வினை, சினை, பண்பு, உடைமை, சாதி, பெயர், முறை, இயைபு முதலிய
வற்றுள் ஏதேனும்ஒன்றை யுடைமையே வினையாக, காலங்காட்டு
முதற்பின்பிற் பெயரோடு வேற்றுமையோன்றோது பயனிலையாக வழங்கப்
படுவது.

ஒருவனைச்சுட்டி இவன்யார்? என வினவியவழிப் பொன்னன் என விடை வரலாம்; இது, என்னுடையன்? என்ற வினாவைக்குறிப்புக்கு விடையானமையால், பொன்னுடையன் என்ற குறிப்புவனை விடையாயிற்று. இது பெயர்விடையாகாது.

இதுதானே, இவன் யாவன்? என்ற பெயர்வினாவுக்கு விடையாக வரின், குறிப்புவினையாகாது; பெயர்விடையாம்.

இவ்வாறே இவன்யார்? என்றவழிச் சாத்தன் என விடைவரின் அது, சாத்தனாயுள்ளோன் என்ற குறிப்புவனைவிடையாகவும் 'இவன் யாவன்' என்ற வழிச் சாத்தன் என விடைவரின் அது சாத்தன் என்ற பெயர்விடையாகவும் பகுத்தறியற்பாலது. இவ்வாறே முறைப்பெயர் முதலிய பிறபெயர்களும் குறிப்புவனையும், பெயருமாகி நிற்கும் நிலை வேறுபாடுகளை இடம்நோக்கி யறிந்துகொள்க.

இனி, இவன்யார் என வினவியவழி உழுவான், அல்லது ஊருக்குப்போவான் எனத் தெரிநிலைவினை விடையாதல் கூடுமோ என்ற சந்தேகம் சிலர்க்கு உண்டாகலாம். ஒவ்வொரு வினாவிற்கும் வினவினோன் கருத்துணர்ந்தே விடையிறுக்கவேண்டும்.

இவன் எனச்செய்வான் என்னும் கருத்துடன் இவன் யார் என வினவியவழி, வினவப்பட்டானிடத்து நிகழும் தொழில்பற்றி உழுவான், அல்லது ஊர்க்குப்போவான் எனத் தெரிநிலைவினையால் விடையிறுப்பின் அது தவறாகாது. அக்கருத்தின்றி, உனக்கு இவன் 'என்ன முறையுடையன்' என்னும் கருத்தால் இவன்யார்? என வினவியவிடத்தும் உழுவான் அல்லது ஊருக்குப்போவான் என விடையிறுப்பின் விடைவழுவாம்; மாமன் என விடையிறுப்பின் வழுவன்றென்றுணர்க. அது இங்கு மாமனாயுள்ளோன் என்ற குறிப்புவனையாய் நிற்கும். இவன் யாவன் என்று வினவியவழி மாமன் என்பது பெயர்விடையாம். இங்கு மாமன் என்ற ஒருசொல்லே ஓரிடத்துக் குறிப்புவனையாகவும், பிறிதோரிடத்துப் பெயர்ச்சொல்லாகவும் கொள்ளுதற்கண்ணுள்ள பொருள் வேறுபாட்டினைக் குறிப்புவனைக்கும், பெயர்ப்பயனிலைக்கு முள்ள பொருள்வேறுபாட்டின் துண்ணுணர்வுடையோர்வாய்க் கேட்பின், தெளிவிதி னுணரலாகும்.

இனி 'இவன் யார்' என்ற வினாவிற்கு குறிப்புக்கு இவன் என் செய்வான் என்ற பொருளுண்டோ? என்ற சந்தேக முண்டாகலாம். இங்கு, 'என் செய்வான்' என்ற தெரிதிலைவினை என்செயவுடையான் என்ற குறிப்பினையின் வெளிப்படையான வினாவினையாகிய ஒருபொருளுடைய பரிபாயச்சொல்லாதலால் அதுவும் யார் என்னும் வினாவிற்கு குறிப்புக்குப் பொருளாகத் தடையிலலை. இதனை,

“ஊதைகட்டுண்ணும் உருபனியாமத்தெங்
கோதைகட்டுண்ணியதான் 'யார்' மன்—போதெல்லாம்
தாதொடுதாமூந்தார்த்தச்சிவனநாடன்
தூதொடுவாராதவண்டு”

என்ற சான்றோர் வாக்கினுள், தூதொடுவாராதவண்டு எம் கோதை கட்டுண்ணிய யார்? என உயர்திணைவாய்பாட்டால்வந்த வினாவிற்கு குறிப்புச்சொல், தூதொடுவாராதவண்டு எம் கோதை கட்டுண்ணுதற்கு 'ஏன் வருகிறது? என்ற தெரிதிலைவினாவைப்பொருளுடையதாயிருத்தலாலும், அதன் குறிப்பாகிய வாரற்குவென்னும் தெரிதிலைவினைவிடையைப் பயனிலையாகக்கொண்டு முடிதலாலும் கண்டுகொள்க. இங்கு வண்டு வினவப்படாது, அவ்வண்டின் வருகையே வினவப்படுவதுபோல “இவன்யார்” என்ற புறப்பாட்டுவினாவிற்கு குறிப்பாலும் சோழன் வினவப்படாமற் சோழனது வருகையே வினவப்படுதலால் இவன் 'ஏன் வருகிறான்' என்பதே வினாப்பொருளாகவும், களிநு மதம்பட்டமையால் வழிதவறிவருகிறான்; நீதின்றிப் பெயர்க்கடவன்; என்பன விடையாகவும் கொள்ளத் தடையிலலை.

இங்குக் கூறியவாற்றால் 'இவன் யார்' என்னும் வாய்பாட்டிலுள்ள 'யார்' என்னும் வினாவிற்கு குறிப்புக்கு 'என்னுடையன்' என்பதே பொதுவானபொருள் என்றும் அவ்வுடைமையாகிய வினையே வினவப்படுவதென்றும், உடையோன் வினவப்படுவோ னல்லனென்றும், அவ்வுடைமையுள் வினையும் ஒன்றென்றும், அவ்வினாவிற்கு வினையே விடையாவேண்டுமென்றும், பெயர் விடையாகமாட்டாதென்றும் காட்டப்பட்டன.

திரு. நாராயணையங்கார்.

செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர்,

தொல்காப்பியரது சமயம். II.

சென்ற ஆடிமாதப்பத்திரிகையில், தவவொழுக்கம் என்று பொருள்கொள்ளப்பட்ட 'படிமை' பெண்ணுஞ்சொல்லை யாராய்ந்து தொல்காப்பியர் ஐஜனராதல்வேண்டுமெனத் துணிந்தேன். யான் எழுதினவற்றையெழுத்து ப்ரீமத்-நவரீதகிருஷ்ணபாரதிபவர்களும் பத்திராசிரியாவர்களும் இரண்டு கண்டனவுரை யெழுதியுள்ளார்கள். அவைகளைக்குறித்து யான் கூறவேண்டியனவற்றைப் பின்னர் எழுதுவேன். தொல்காப்பியர் ஐஜனராவதென்பதற்கு அவரது நூலின்கண்ணேயே சான்றுகள் உளவென்று எனது உரையின் முடிவிற சுட்டியிருந்தேன். அச்சான்றுகளில் ஒன்றை இப்பொழுது விவரிக்க எண்ணுகிறேன்.

இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு சமயமும் தனக்கே சிறப்பாகவுரிய சில மூலதத்துவங்களை வித்தாகக்கொண்டு முளைத்தெழுந்து தழைத்து நிற்கின்றது. ஒவ்வொரு சமயமும் அதற்குரிய தத்துவங்களை அதன்கொள்கைகளுக்கும் ஆசாரங்களுக்குந் தக்கபடி பாகுபாடுசெய்து வரையறுத்துக்கொள்ளும். ஒரு சில தத்துவங்கள் இரண்டுமூன்று சமயங்களுக்குப் பொதுவாயினு மாகலாம். ஆனால் அவற்றின் உட்பாகுபாடுகள் அங்ஙனம் பொதுவாயிருத்தல் அரிது.

ஐஜனர்கள் தமது சமயநூல் ஒப்புக்கொண்ட தத்துவங்களை இரண்டுமுதற் பலவாகப் பிரித்துக்கொள்வார்கள். மிக விரித்துப் பாகுபாடுசெய்யுங்கால், தத்துவங்களைப் பத்து என அறுதியிடுவர். அவையாவன:—

“தந்த நூற்பொருள் தன்மாத் திகாயமு
மதன்மாத் திகாயமுங்காலாகாயமுந்
தீதில்சீவனும்பரமானுக்களு
நல்வினையுந்தீவினையுமவ்வினையாற்
செய்வுறுபந்தமும்விடுமித்திறத்த”

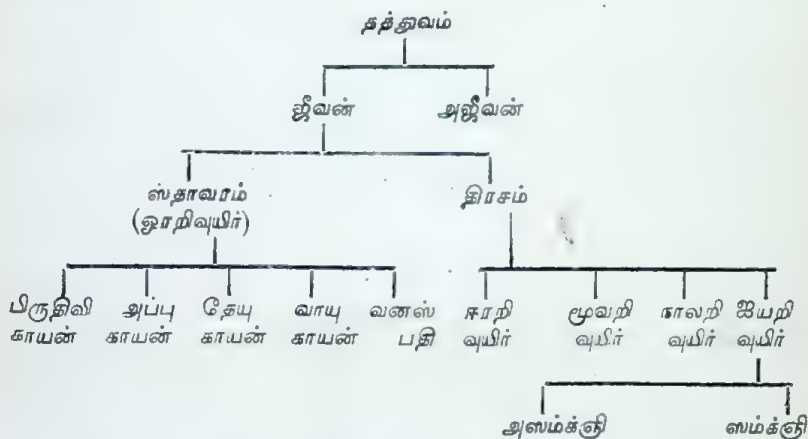
—மணிமேகலை XXVII(172-6.)

என. விலங்கும் ஒருசார் மக்களும், அஸம்க்ஞியாம். மக்கள் தேவர் நகரென்றித்திறத்தினர் ஸம்க்ஞியாம். இங்ஙனம் 'The Heart of Jainism' என்ற நூல் தெரிவிக்கின்றது.

இதுவரை கூறிய பாகுபாடுகளினத்தையும் அடியிற்காட்டியிருக்கிறேன்.

இங்ஙனம் உயிர்வகைகளைப் பகுத்துணர்ந்துகோடல் ஐனன சமய ஆசாரத்துக்கு மிக அத்தியாவசியகமாவதாம். கொல்லாவிரதத்தினை இச் சமயத்தினர் பிறவறங்கொல்லாவற்றிலும் மிக மேலாக மதித்துள்ளார். ஐனனதுறவிகளுக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள ஆசாரங்களை நோக்கினால் இத னுண்மை நன்கு புலப்படும். தாம் நடக்கும்போது தமது கால்பட்டு எறும்பு முதலிய சிற்றயிர்கள் அழிதல் கூடாதென்று கருதி மயிற்சீலி யாற்றும்பி யிலுள்ளனவற்றை மெல்லெனவொதுக்கச் செல்லுங் கடப்பாட் டினர் இத்துறவிகள்; குளிர்ந்த சுத்த ஜலத்தில் உயிரிருப்பதாக எண்ணி அதனை உட்கொள்ளார்; பேசும்போது காற்றிலுள்ள சிற் றுயிர்கள் வாயிற்பட் டழியுமென்றஞ்சி வாய்முடியிட்டுக்கொள்வர். பல படச்சொல்லியென்? இவர்களது இறைவராகிய அருகக்கடவுள்தாமும் இக்கொல்லாவிரதம் அறுஷ்டிப்பாராகக் கருதப்படுகின்றார். 'கேள்வியி னுங்-கொல்லாவதத்தெங்கன்கொற்றவன்' என்பர் அனிரோதியாழ்வார்; (திரு நூற்பந்தாதி-42) இவ்விரதத்திற் சிறிதும் வழு வாதிருக்கவேண்டுமாயின், எவைவெல்லாம் உயிரென்ற கொல்லற்குரியனவென்பது நன்கு அறியப்

பதிதல்வென்டெ. ஜீவாஜீவபதங்களைத் துறவியாவான் உணர்ந்து
கொண்டவன்வெது ஆபசயகமென உத்தராத்பயனம் கூறுகின்றது.
(Sacred Books of the East-Vol. XLV-p. 206). இவ்வாறாக,
உயிர்வகைகள் பாராய்தல் ஜிநத்மத்தின் ஓர் ஆவசிககோக்கமாய் முடிந்
தது. தெற்கினாங்கவே 'உலகுபுகழ்பெருந்துறவியும் கேவலஞானப்
பெருஞ்செல்வருமாகிட மகாவிர ஐம்பெருவிரதங்கள், அவற்றின் உட்
பாதுபாடுகள், அவ்வகையுயிர்கள்-இவைகளைக்குறித்து ஸ்ராமணர்களுக்
கும் சிவநாதர்களுக்கும், கௌதமர் முதலாயினார்க்கும் உபதேசித்தரு
ளாயர் என்பது ஆசாரம். குத்திரம் கூறுகின்றது (Sacred Books
of the East. Vol. XXII. p. 202.) திருநாற்றந்தாதியினும் "ஜீவ
தன் பின்புறத்திற் தாறுவாள்பாறாந்நாய்" என்று காணப்படுகின்
றது. கண்டபுரமவற்றில் இவ்வகையுயிர் பாதுபாடு ஜிநத்மமொன்
தற்கு ஆவதற்கு உபதேசித்தருளின கௌதமனாகும். பிற சமயத்திற்
குறிப்பிடாதபாதுபாட்டின் தென் காணப்படாமை ஸர்வதரிசன ஸப்
தோமகாவிர ஆதித்தராயன்க. தோண்டாப்பிர தமது பெருநூலின்
கண்ணே பதிவருமாறு கூறுகின்றார்:-

“தூற்றறிவதுவே தற்றறிவதுவே
தொண்டறவதுவே தந்தெருநாவே
தூற்றறிவதுவே அவற்றெருநிழக்கே
தூற்றறிவதுவே அவற்றெருநகண்ணே
ஜிநத்ரிவதுவே அவற்றெருநகையே
ஆதறிவதுவே அவற்றெருநிமனளே
தொற்றிவதுவே அவற்றெருநிபித்தினவே”

-மாயியல்-27.

- தூற்றறிவதுவே தற்றறிவதுவே (-28)
- தூற்றறிவதுவே தற்றறிவதுவே (-29)
- தூற்றறிவதுவே தற்றறிவதுவே (-30)

‘நண்டுந்தும்பியும்நான்கறிவினவே

பிறவுமுளவே அக்கிளைப்பிறப்பே’ (-31)

‘மாவுமாக்களுமையறிவினவே

பிறவுமுளவே அக்கிளைப்பிறப்பே’ (-32)

‘மக்கள்தாமேஆரறிவுயிரே

பிறவுமுளவே அக்கிளைப்பிறப்பே’ (-33)

இங்கே காட்டப்பட்ட சூத்திரங்களின்பொருள் ஜைனசமயக்கொள்கையோடு முற்றும்பொருந்துவது காணலாம். மக்களை ஆரறிவுயிர் என்பது அந்தச் சமயத்தினரால் ஒரு சாரராகுகொள்கையாதலின் அது பெருவரலிற்றாய்க் காணப்படுதலில்லை. தொல்காப்பியர் தாமாகவே இப் பாகுபாட்டினை அமைத்துக்கொண்டாரெனக்கூறுதலுந் தகர்து; ஏனெனில், இவ்வுயிர்வகையை ‘நேரிதினுணர்ந்தோர்நெறிப்படுத்தினரே’ என அவரே யெடுத்துமொழிகின்றார். ஜைனசமயமன்றிப் பிறசமயங்கட்குரிய பொருட்பாகுபாடுகளில் ஒன்றின்கண்ணும் இவ்வுயிர்வகை தரப்படவில்லையென்பது மேலே கூறினேன். ஆகவே ஜைனசமயத்திற்குரிய தத்துவவுட்பாகுபாட்டினையெடுத்துத் தொல்காப்பியர் ஆளுதலினாலே, அவர் ஜைனராதல்வேண்டும் என்னுந் துணிபு உறுதியடைகின்றது.

S. வையாபுரிப்பிள்ளை,

திருவநந்தபுரம்.

* இவர் (பவணந்தி) சைனமதத்தினர்.....உயிர்களை ஓரறிவுயிர்முதல் ஐந்தறிவுயிர் இறுதியாக அமைத்திருக்குமுறையும்.....இதனைப் புலப்படுத்தும்” என்று ஸ்ரீ சாமிநாதையரவர்கள் எழுதியது இங்கே சிந்திக்கற்பாலது. (மயிலாநாதருரை: முகவுரை: பக். vii.)

பார்வதியார் பாதாதி கேசாந்த வருணனை.

சீர்சால் தக்கன் மகளாய்ச் சிவனுர்க்
கேர்கோள் மனையா யிருந்த சதிப்போத்
தேவியோர் பிணக்கிலத் தேகம் விட்டுப்
போயோர் மகவாய்ப் பொறைக்கிறைக் கருளக்
கண்டவவ் விமவான் கொண்டுநான் பிழற்று
மேதரு சிறப்பிற் காதலி மேனைக்
கனித்தன னப்போ தந்தா துந்துபி
முழுக்கித் தேவர் மழைபோற் பூவைப்
பொழியவு மவளாங் குழுவலன் பிள்ளாய்ப்
பெற்றன ளதனைப் பெரிதும் பேணித்
நானுறு பெருமைக் காசளி ருடனே
நானொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமு
மாவனர்த் திடநன் காவார் மகவுக்
குற்ற ருறவின் முறைமா ருவந்தக்
குலத்திற் கேற்பக் குறித்துப் பெயரைப்
பார்வதி பென்னப் பகர்தன ரன்றியும்
பெரிதும் போற்றிப் புலந்தன ருவக்கச்
சிற்றி விதைத்துஞ் சிறுகழல் காபுஞ்
செடிய றிடைநின் றுடுவார் போன்று
கடித்து மேலைப் படிப்பின் ரெடர்பாற்
கற்கா தெல்லாக் கலைக டம்பையுங்
கற்றும் வளரக் கன்னிப் பருவங்
கடத்ததன் பின்னாக் காசினி யதனிற்
பெயர்த்து வயக்குங் பொழுதொ மாத்தங்
கக்குவ போனாய் கட்டை கிரல்களோ
டொட்டிசெக் கல்கரும், ஓர்க்துயர் வாவா

னிலையிற் றிரிந்த சிலத்தா மரையி
 னெழிலைக் கவருவ போன்றிரண் டடிகளும்;
 குரவினி தாக்கிக் கொள்ள நூபுரத்
 தின்னொலி கற்றங் கிராச வன்ன
 மெதிராக் கற்பித் ததனா வியைந்த
 தொத்தசைந் தணிசே ருத்தம நடையும்;
 படைப்போற் கேனை யுறுப்பிற் காமா
 மழகைத் தேடுந் தொழிலைத் தந்தன
 போன்றொருங் கமைந்த பொலிவொடு சற்று
 மேற்றத் தாழ்வக ளில்லா தனவா
 யினையொத் துருண்ட கணைக்கா ளிரண்டும்;
 பொரியரை யுளவா லரிகரிக் கையு
 மென்றுமிக் குளவா கின்றதண் மையினு
 லிங்குயர் வாழையு மோங்குபே ரெழிலோ
 டோருருப் படைத்து நேரவாம் படியீண்
 டமையா தனவாய்ச் சமையும் பெருமைக்
 கிடமா யிலகுந் துடையோ ரிரண்டும்;
 ஏனை நாரியர்க் கெண்ணவு மியலாச்
 சங்கரன் மடியிற் றங்கும் பேற்றைப்
 பின்னே பெறலாற் றன்னே ரெழிலொன்
 றிலதா மொருமே கலையா ரரையும்;
 சேலைச் செருகின் மேலா யுறுமே
 கலையின் முகத்தி லிலகும் பச்சை
 மணிபோன் றொளிசேர்ந் தணியார் மென்கரு
 ரோமச் சுழிசூழ் காமரு வந்தியும்;
 நண்ணிய நுசுப்பும்; கண்ணிய காமற்
 கேறும் படியென் றெண்ணும் படியீந்
 கிளமையி னிழைத்த வளமார் மூன்று
 மடிப்பும்; மரைபின் றண்டினி லெடுத்த
 நூலு முண் னுழைத்த கேலா வகையிற்
 பருத்து முகக்கண் கறுத்தழ கமைந்து
 புணருஞ் சீரிய துணையாந் தனமும்;

உடையநி மீனக் கொடியோன் றன்னாற்
 கறுத்துக் கால கண்டன் கழுத்திற்
 கட்டச் செயவல கெட்டிக் கயிறு
 மொள்ளிய வாகை மலரின் மெல்லிய
 தன்மையும் கடந்த மென்மைய வென்றென்
 னாகத் திற்கிட மாகுங் கைகளும்;
 ஒன்றற் கொன்றெழி லொன்றிய தன்மையி
 னணிகே ரிடமே பணியே யெனநல
 முத்தின் வடத்தொ டொத்துயர் கழுத்தும்;
 சந்திர னிடையிற் றுமரை மணமுர்
 தாமரை யிடையிற் சந்திர னொளியுங்
 காணு ளாகிப் பேணு தலையும்
 குணமார் திருவவ் வொளியோடு மணமென்
 றிரண்டு மொத்தாங் கிருக்கக் கண்டே
 தங்கிட மாகுந் துங்கமா முகமும்;
 இருசேந் தளிரிடை வருவேன் மலருநல்
 வித்துரு மத்திடை யொத்துறு முத்து
 முளவே விணையென் றோதும் படிசேவ்
 விசமோ டிறுவெண் முறுவற் றிரளும்;
 பிறழத் தொடையைப் பிணைத்த யானைக்
 கோலிற் றட்டக் காலுங் கொடிதா
 மொலியோ லயலில் வளருங் குயிலின்
 குலைத் தன்னுறு மழலைக் கெதிரே
 செய்யுந் தெள்ளமு தென்னுங் குரலும்;
 கரிவளி தளிலுறு காவியிற் கலங்கி
 மான்பிணை வேண்டித் தான்பெற் றனவோ
 தானது வேண்டத் தந்தன வோவென்
 றேவரு மையுறு மெழிலோடு காதா
 வோயை கண்களும்: கொடிய கரும்பாந்
 தன்னுடை சில்லிற் றென்ற லடைந்த
 செருக்கை விடமா மதினைச் செய்வான்
 மையிட்டு டியதொத் தெய்திய கோட்டுபா

டிலகும் வளைந்த புருவத் தெழிலும்;
 விலங்கினத் திற்கும் வெட்கமிக் குளதான்
 மானம் படவரின் வாழாக் கவரி
 மானுறு சிறப்பைக் காணிற் றுனுறு
 வாலழ கதனில் வைத்துள் மதிப்பைத்
 தானே விடுத்த காணபே ரெழிலொடு
 கொங்கார் கூந்தற் கற்றையுந்; கொண்மின்
 டிவமா னப்பொரு ளெனவுள் பலவுஞ்
 சேர்ந்தோ ரிடத்திற் நிகழக் காண்பான்
 மேவிய விருப்பிற் பூவரு மயனாய்ந்
 தெழிலோ டமைத்த பழிநீ ருருவொடு
 பகலோன் கிரணப் பரப்பா லலர்ந்த
 செந்தா மரையுந் தீட்டுங் கோலாற்
 செவ்விதி னெழுதிய சித்திர முப்போ
 லழகொருங் கமைந்த பளகரு மேனியைப்
 புத்திள மையினிற் பிரிப்பது மதற்காங்
 கியற்கை யணியா யிருப்பது மதுவன்
 றுயினு மயக்குவ தாயது மதற்குப்
 பூவினீங் கியநல் லேவா யிருப்பது
 மாகிய மங்கைப் பருவமாங்
 குற்றன ளவ்வென் னுளமம ருமையே.

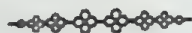
பார்வதியார் பேரெழிலைப் பாதாதி கேசாந்த
 மார்வமதா லாரியத்தி லாராய்ந்து—சீர்வதியுங்
 காளிதா சக்கவிஞர் கட்டுரைத்த வாறுரைத்தேன்
 கோளிதனிற் கொள்ளீர் குறித்து.

சுபம்.

ஊ, சா, வேங்கடராமன்,
 தண்டமிழ்த்தொண்டன்.

நாலடியாரின் காலம்.

செய்வப்பலகைத் திருவள்ளுவநாயனாரியற்றப்பட்டு யாவரானும் போற்றிப் புரற்பெற்ற திருக்குறளுக்கு இண்பாவதாய் சிற்சூழ் பெருமைவாய்ந்தும் து நாலடியாரென்பும் முதுநூலேயாம். இந்நூல் இராமையாந்த பப்பத்துவெண்பாக்காலாய காற்பது அதிகாரங்களை யுடையது. அறம்பொரு ளின்ப மென்னும் மூன்றனையும் நன்கு விளக்கு வது; கச்சினுக்கிரியர், அடியார்க்குல்லார் முதலிய தொல் லுளையாசிரி யர் பாவானும் போற்றோரை எடுத்துக் காட்டப்படும் பெருமைவாய்ந்த நூல். இந்நூல் கடைச்சங்கப் பருதிய பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல் என முடிவாவதன்றும், திருக்குறட்குமுன்ன ரியற்றப்பெற்றதென் னும் கூறவர் பலர். இதற்கு அன்னார்களும் சான்றவது,

“நாலடிநான்மணியானுற்பதைந்திணைமுப்
பால்ககிசங்கோலைபழமொழிமாமூல
மெய்ச்சிலையகாஞ்சியோடேனாதிமென்பலே
கைச்சிலையவாங்கீழ்க்கணக்கு”

என்னும் வெண்பாவேயாம்.

ஓர் நூல் இயற்றப்பட்டுள்ள காலத்தை நடுகிலேயுடன் ஆராய்ந்து விசாரித்தல், அக்காலத்து மரத்தரது வழக்கத்தைத் தற்காலத்து மரத்தரதுகாணுதற்கு ஏற்ற சாதனமாமென்பது யாவரும் நன்கறிந்த விஷயமே. ஆதலால், அதன் காலத்தையும் அவ்வெண்பா எம்மட்டி லுண்மை பென்பதையும் சுண்டு ஆராய்வோம்.

நாலடியாரினால் 200-வது 296-வது செய்யுட்களில் பெருமுத் தையார்* என்னும் ஒரு வருப்பினர் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின் றனர். அச்செய்யுட்கள் பின்வருமாறு.

* இவர்கள் பான்மையினால் ஒரு வருப்பினராவர். இவர்களன்றி, மீனவர், சென்னவர், கீழ்க்கிற் பன்னவர் வருப்பினர்களு மிருந்தனர். J. S. I. Associa-
tion Vol. II, page-2-3.

“பெருமுத்தரையர்பெரி துவந்தீயுங்
கருனைச்சோரூர்வர்கயவர் —கருனையைப்
பெருமறியார்நனிவிரும்புதாளான்மை
நீருமபிழ்தாப்விடும்” (தாளான்மை. 10 செ.)

“மல்லன்மாஞாலத் துவாழ் வவருளெல்லாஞ்
செல்வரெனினுங்கொடாதவர்நல்கூர்ந்தார்
நல்கூர்ந்தக்கண்ணும்பெருமுத்தரையரே
செல்வரைச்சென்றிரவாதார்” (மானம். செ. 6)

ஆகவே, இச்செய்யுட்களியற்றப்பட்டகாலத்துப் பெருமுத்தரையர் என்பார் சிறப்புற்றுவிளங்கியிருத்தல்வேண்டும். பண்டைக்காலத்து முத்தரையர் என்று ஒருவகுப்பினர் இருந்தனரென்பது சிலாசாஸன வாராய்ச்சியால் தெரியவருகின்றது. “இவர்கள் காலத்திற்குத் தக்க படி பல்லவர்களிடத்தோ பாண்டியர்களிடத்தோ கப்பங்கட்டிவந்தனர்.” (Pallava Antiquities Vol. II p. 16). இன்னவரில் விடேல்விடுகு முத்தரையனென்பான் மலையடிப்பட்டிச் சாஸனங்களிரண்டில், தான் தந்தி வர்மன்கீழ்ச் சிற்றரசனெயென வொப்புக்கொண்டிருக்கின்றான். (J. S. I. Association Vol. II p. 23. Inscriptions 3 and 4.) தவிர, புதுக்கோட்டைச் சமஸ்தானத்திலுள்ள மலையடிப்பட்டி நார்த்தநாமலை முதலிய இடங்களிற் குகைக்கோயில்கள்* செதுக்கியிருக்கின்றனர். “அவைகள் சிற்பவடிவு சாஸ்திரப்படி ‘பாண்டியன்வடிவை’ யொக்கு மேயொழிய ‘நந்திவர்மன்வமிசத்தியவடிவை’ யொவ்வாது.” (Pal. Ant. Vol. II p. 16.) நந்திவர்மன் வமிசத்திற்குமுன்பு ஆண்ட ஸிம்ஹவிஷ்ணுவமிசத்தவர்களி லெவராவது முத்தரையர்நாட்டை யாண்டதாகத் தெரியவில்லை. அக்காலத்தி லிந்நாட்டிலும் சோழர்க ளிருந்ததாகவுந் தெரியவில்லை. ஆகவே ஸிம்ஹவிஷ்ணுவமிசகாலத்தில் இவர்கள் இந்நாட்டி லாண்டிவந்தனர். ஆனால் அவர்கள் ஆண்டது மதுரையைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆண்டிவந்த பாண்டியர்களின் கீழோ அல்லது தனிமையாகவோ என்பது நமக்குத் தெரியாது. நாலடியாரிற்

* குகைக்கோயில் என்பது ஒரு மலைக்குள் குகையப்பட்டு, அங்குமாக ஒரு தாழ்வாரத்தையும் அறையையும் உடையதாயிருக்கும். அவ்வறையுள், சுவாமிவடிவமிருக்கும். இதுதான் மணிகமலைநீர் ‘குச்சரக்குகை’ எனக் கூறப்பட்டது.

கூறப்பட்டிருந்து இவர்கள் அச்சமயத்துப் பாண்டியர்களின் கீழே அல்லாத நிலையாகவோ அகநடாத்திவந்திருக்கவேண்டும் என அறிகின்றோம். சாஸனியர்காலம் கி. பி. 717க்குப் பிறகே யாரம்பிக்கின்றது. ஆகவே சாஸனியர் 717க்குப்பிறகு இயற்றப்பெற்றதாகும். அதிசிரித்து நலையார் என்பது கி. பி. ௭4௮ய் துற்றாண்டின்கடைசியிலோ எட்டாம், பத்தாம், முதலிலோ எழுதப்பட்டிருத்தல்வேண்டும் என்பது விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

கடைச்சங்கம் கி. பி. இரண்டாம் துற்றாண்டிலும் அதற்கு முற்பெயரல்களிலும் கடைபெற்றதாதின் சாஸனியர் கடைச்சங்கம் மருகிய துறவரின் லொட்டிற்றென்பது கன்கு வெடியாதல் காண்க.

இனி, தூ. ன். பவர்கத்தில் அருங்கடவுள்வணக்கங் கூறப்பட்டிருப்பதன் தூய்மையோர் னஜனவென்பதும், பதுமனூல் அதிகாரம் பெற்ற தொகுக்கப்பட்டிருப்பதால் தூய்மையான செய்யுட்களெல்லாம் னஜனமுனிவர்பலர் இயற்றப்பெற்றதாகுமென்பதும் இனிது புலப்படும். ஆற்றிய, இத்தால் முழுதும் நன்காராய்வார்க்கு இந்தாலி துள்ள செய்யுட்களெல்லாம், பலரால், ஒருகாலத்தி விபற்றப்பெற்றுப் பின்னர் ஒருவரால் தொகுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பது விளங்காம ிருந்தாகெனும். இதனால், கடைச்சங்க காலத்திற்குப்பிறகு னஜன முனிவர் பலர் ஒருங்குசேர்ந்து, தமிழ்நனர்ப்பதற்கு மிக முயன்றுள் ளனவென்பது மெளியசின்றது. இனித் திகம்பரதரிசனம் என்னும் னஜனமுனி, தென்மதுவையத்துப் பூஜ்யபாதர்மாணாக்கர் வச்சிரநந்தி ன் னம் னஜனமுனிவரால் ஒரு தமிழ்ச்சங்கம் கட்டப்பட்டதென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது*. இச்சங்கம் முன்னுற்றவரைப் புலவராகவுடை யது. இப்பெருங்குடிமங்கனார் அன் றிய சிவசிந்தாமணி அரங்கேற் றப்பட்டதன் பிறகு, திருத்த, பிள்ளை, பிள்ளை இருந்தம் முதலிய நூல்க ள் எழுதப்பட்டது. இப்பாத்திரேதாம்.

இப்பாத்திரேதாம் பற்றி னஜனபாதரின் இவர்கள் காலத் திது. இவர்கள் தூய்மையான செய்யுட்களை அம்மத்தத்திற் புகுந்து

* செந்தமிழ் முன்றல்தொகுதியில், பின்புதி ன. தூ. கடைவடங்கா லென் னமுதிர்ச்சையார்க்க.

† இது கூறத்த விடாசத்தில் கன்கு வச்சகப்படும்.

சைவத்தை யிகழ்ந்து வந்தான். ஆரியனும் இவனது கற்புடை மனை யாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரி குலச்சிறையாரும் சைவசமயத்தில் மிகுந்த பற்றுள்ளவர்களாதலின் அரசனறியாவண்ணம் தங்கள் மதத் தைப் பரிபாலித்துவந்தார்கள். இவர்கள் இருவருமே பரசமயகோளரி யாகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகளை வரவழைத்து மேற்கூறிய சங்கத்து ஐனமுனிவர்களுடன் வாதஞ்செய்து சைவசமயத்தை மீண்டும் நிலை நிறுத்தினார்கள். சைவசமயாசாரியராகிய திருஞானசம்பந்தசுவாமி களுடன் அனல்வாதஞ்செய்து தோல்வியடைந்து புனல்வாதஞ்செய்யப் புகுந்த மேற்கூறிய சங்கத்து ஐனமுனிவர்களாலியற்றப்பட்ட 'செய் யுட்களே பின்னர் பதுமனூரல் நாலடியாரென்னும் பெயருடன் தொகுக் கப்பட்டது. ஐனவித்வான்கள் பலரும் நம் சுவாமிகளுடன் செய்த புனல்வாதத்திலும் தோல்வியடைந்தனராயினும் அவர்களது செய்யுட் கள் பலரீதிகளை இனிமைவாய்ந்த வெண்பாக்களில் எடுத்துக்கூறியமை யால் அவற்றையவமே போக்கது பதுமனூர், திருக்குறளை முழுதும் பின்பற்றி, முப்பால்படும் வண்ணம் தொகுத்தனரென்ப. வைணவசமயா சாரியராகிய நம்மாழ்வார் வாதஞ்செய்தது மிச்சங்கத்தாரோடுதான்.

பாண்டியன் நெடுமாறனையே முடத்திருமாறனென்றும், கூன் பாண்டியனென்றும் சுந்தரபாண்டியனென்றும் வழங்குவார். இவ்வரசர் பெருமானுக்கே “நெல்வேலிவென்ற நெடுமாறனடியார்க்கு மடியேன்” என்று திருத்தொண்டத்தொகையில், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் வணக்கங் கூறியுள்ளார்கள். (பாட்டு 8.) இவன் நெல்வேலியில் நடந்த வொரு பெரும்போரில் வாகைமிலைந்தனனென்பது வேள்விக்குடிச் செப்பேடு களால் நன்கு விளங்குகின்றது. அது இவன் “நெல்வேலிப்போரில் வில்வேலியின் கடல்போன்ற படை யை ஐயித்துக் கேளராஜாவின் சேனையையும் வென்றான்” எனக் கூறுகின்றது. இவருடன் சமகாலத் தவரான சம்பந்தர், முதல் நாளிம்மவர்மன் என்னும் பல்லவ அரசனுடன் வாதாபியைவென்ற சிறுத்தொண்டநாயனாரின் சமகாலத்தவராவர். (பெரியபுராணம். 318.) “அவர்கள் வாதாபியைக் கைக்கொண்டது கி. பி. 642க் கணித்தாகும்.” (The Pallavas by G. Joureaux-Dubrevil p. 40.) ஆகவே நெடுமாறன் கி. பி. 650க் கணித்தாக வாழ்ந்தவனேயாம்.

அன்றி, முதலாம் பாமேசுவரவர்மன் வீரச்செயல்களைப்பற்றிக் கூறும் “கூம் செப்புகள்” “அநேகலக்ஷம் படைகளையுடைய விக்கிரமாதித்தனைத் தோற்கடித்து ஒரு கந்தைத்துணியைமட்டும் மூடிக்கொண்டு பிறகிட்டோடும்படி செய்தான்,” எனக் கூறுகின்றன. அவ் விக்கிரமாதித்தன் உறையூரிலிருந்தபோது கொடுத்த ‘காட்வல் (Gadval) செப்புகள்’ அது கி. பி- 674ல் சிகழ்ந்தது என்று சிச்சயமாகக் கூறுகின்றன. அப்பொழுது ஆண்டுவந்தவனும் அச்சண்டையில் விக்கிரமாதித்தனை எதிர்த்தவனுமாகிய பாண்டியன் கோச்சடையனைப்பற்றி ‘அவன் மருதூரிற் கடல்போன்ற சேனையைவென்று மங்கலபுரம் என்னும் பெரியபட்டணத்தில் வைத்து மஹாரதனையும் வென்று அழித்தான்.” என வென்விக்குடித் தானசாசனம் கூறுகின்றது. இக்கோச்சடையன் நெடுமாறனது புதல்வனாகும். ஆகவே பாண்டியன் நெடுமாறன் 674க் கணித்தாக வாழ்ந்தவனே.

இதிலிருந்து அனல்வாதம் புனல்வாதஞ் செய்து தோல்வியடைந்த மேற்கூறிய ஐழைமுனிவர் பலரால் கி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் மத்தியியற்றப்பெற்றது நாலடியால் என்பதும், பின்னர் நாலடியார் என்னும் பெருடன் அதிகாரம்படப் பதுமனூரல் தொகுக்கப்பட்டதென்பதும், “நாலடி.....செழக்கலக்கு” என்னும் வெண்பா, சற்காலத்தி லொருவராத் காலவரிவசனோக்காது எதுகை மோனை நோக்கி இயற்றப்பட்டதென்பதும் நன்கு விளங்கியவற்றைக் கண்டுகொள்க.

வெண்பா தென்னிந்தியசரித்திர
வரலாற்றிச் சங்கம்,
கும்பகோணம்.

நா. சுப்பிரமணியன்.
காரியதரிசி.

ஒரு விஞ்ஞாபனம்.

அன்னஞ்சிறப்பிற் பவனாந்திமுனிவருடைய “நன்னா”வில் உத்தமமானொன்றாக அன்னத்தை உவமைகூறினார்; அதற்கு உணாகாரென்னம் பாதுகாக்கும் பிரித்தாப்பதும் அன்னம்போதுமென்றார். அன்னத்திற்குப் பாதுகாக்கும் பிரித்தாப்பதற்குத்தன்மையுண்டா? அப்படிவைத்தற்சொல் உத்தமாத் இதற்கு நுஞ்சாவிடிண்டா? இவற்றிற்கு விடையளித்து உனது அரியாமைபை அகற்றும்படி அறிஞர் சிலர் வேண்டுகின்றனர்.

ப. மு. மதுரையார்.

இந்தியரின் பள்ளியெழுச்சி.

- (1) கிழக்கொளி கிளர்ந்தது; கிழிந்தது இருளும்;
கேடுறு மெனவிண்மீன் ஓடுறும் கடலுள்;
விளக்கொளி மழுங்கின; மழுங்கிற்று மதியம்
வீரியர் முன்வலி பூரியர் கெடல்போல்;
வழக்கொலி யதிர்ந்தது; அதிர்ந்தது சங்கம்;
வயப்பறை யொலித்தது; மாந்தரும் தார்தம்
இழக்கரு மேனிலைக் கெழுந்தன ரதனால்
இந்தியரே பள்ளி யெழுந்தரு ளீரே.
- (2) சோலையும் கவித்தது; துறைகளும் கவித்த;
தூவின மலர்மணம்; கூவின சேவல்;
வேலையும் கொதித்தெழல் விண்டது சுழல்வோர்
வெவ்வுரை பொழிந்தயர் தடங்கிடல் போல;
ஆலயர் தொறும்முழ வரற்றின; குளிரீர்
ஆடலே வேண்டினார் ஈண்டினார் மறுகில்;
வலமார் குழலியர் இரைத்தனர் எழுந்தார்;
இந்தியரே பள்ளி யெழுந்தரு ளீரே.
- (3) கதிரேனுங் கைகொடு ஒளிக்கள்வன் மலரின்
கதவங்கள் திறந்தனன் பைப்பயக் கள்ளில்
கொதியெழு வண்டினம் கூக்குர லுடனே
கோட்டையுட் புகுந்தன வேட்டைவந் தெனவே;
அதிசயம்! ஈயெறும் பாதிய எல்லாம்
அடுத்ததந் தொழிலையே தொடுத்தன போகா;
எதுசெய லாகினும் தாழ்த்திட லாகா;
இந்தியரே பள்ளி யெழுந்தரு ளீரே.
- (4) காணா வில்லதோர் காலம்நீர் கும்ப
கருணனைப் பூசித்தே கலங்கினீர் தொழிற்கு;
மாணளவில் மேற்கர் மதியினில் நிதியில்
வலியரே யெனினுமோர் எறுப்புந்தன் கைக்கென்

சாணை வென்றுநீர் தரித்திலீர்; கோம்பல்
தழைத்துயர் கிளையின்கீழ்ச் சாய்ந்துளீர் சயனம்;
வணை வில்லவர் எங்கும் எழுந்தார்
இந்தியரே பள்ளி பெழுந்தரு ளீரே.

- (5) எழுந்தனர் ஈனரென் நெண்ணிப் பல்லோர்
ஏற்றமாம் ஜாதிக்கோர் கூற்றுவ ரொளவே;
எழுந்தனர் தொழில்புரித் தெய்க்கின்ற நகபார்
இடும்படைய தருஞ்செல்வம் இடும்பை கீறிடவே;
எழுந்தன ஐனத்தினர் இருட்டறை விட்டே
இந்திர வாசுமதம் மந்திரம் சிற்கு;
எழுந்தனர் கிறவரும் இசையுறு நகையால்;
இந்தியரே பள்ளி பெழுந்தரு ளீரே.

- (6) வேலையும் கடத்துளீர்; வெற்றுகை நம்பி
விட்டினீர் செல்வமும் விரமும் ஒருங்கே
சாலையும் தாழிட்டுச் சாத்தினீர்; ஞானம்
தருதற்கோ வருதற்கோ வழியிலே; எமனார்
ஒலையும் மறந்துநீர் ஒன்றுஞ் செய்யாதே
உறக்குகின்றீர்; கற்பம் இருப்பவரோ தாம்!
ஏலா விற்பணி இனிச்செயல் வேண்டும்;
இந்தியரே பள்ளி பெழுந்தரு ளீரே.

- (7) உடையும் வெறுத்துளீர் உறவையும் வெறுத்தீர்
உடைமையும் வெறுத்துளீர் ஊக்கமும் வெறுத்தீர்;
திடமுன செயல்செயல் திகிலை பெனவே
செய்கினீர்; தீச்செயல் விலக்கினீர்; பெரிய
மடமுன விடங்களில் வாழ்ந்துளார் போல
மயக்கமும் சிவக்கமும் மருவினீர்; இனிதும்
மடமுன குற்றங்கள் இவைவிடல் வேண்டும்;
இந்தியரே பள்ளி பெழுந்தரு ளீரே.

K. N. சிவராஜன் பி. ஏ.,

ஸ்ரீ:
திருநறையூர் நம்பி
மேகவிடுதாது.

இது

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச்
“செந்தமிழ்” உதவிப்பத்திராதிபர்
இராமாநுஜையங்காரால்
பரிசோதிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—சுரு.

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்
பதிப்பு.
1921.

ஸீ: முகவுரை.

அமிழ்தினுமினிய் தமிழ்மொழியகத்தே அகப்பொருளும் புறப் பொருளும்பற்றி ஆன்றோரா லழகுபெறப் பாடப்பட்ட பிரபந்தங்களும் அனந்தமே. அவற்றுள் தூதுப்பிரபந்தங்களு மடங்கும்.

மேகவிடுதூது என்பது மேகமாகிய விடுதூதையுடையதென விரியு மன்மொழித்தொகையாய்ப் பிரபந்தத்துக்குப் பெயராயிற்று. மேகத்தைத் தூதுவிட்ட விருத்தாந்தமுடையதென்பது கருத்து.

திருநறையூர்நம்பி மேகவிடுதூது என்னு மிது, ‘காமப்பகுதிகடவு ளும்வரையார்’ என்ற விதிப்பீடி, திருநறையூரிலே கோயில்கொண்டெழுந் தருளியுள்ள நம்பியிடத்து மால்கொண்ட ஒரு தலைவி, அவரிடத்தே தன் னாற்றாமையைத் தெரிவித்து அவரணிந்த திருத்துழாய்மலையை வாங்கிவரும்படி மேகத்தைத் தூதுவிடும் விருத்தாந்தத்தை விடயமாக வைத்து மிகவும் நயமுடையதாகப் பாடப்பட்டிருப்பதொரு கவிவெண் பாட்டு.

திருநறையூர் என்பது சோழநாட்டுத்திருப்பதியுள் ஒன்று. சோழன் கோச்செங்குணன், நம்பியைப்பணிந்து சேரபாண்டியர்களை லெல்லுதற்கு வெற்றிவாள்பெற்ற தலம் இது. இன்னும், இதன் மான்மியமெல்லாம் இந்நூலின் 60-முதல் 140-வரையுள்ள கண்ணிகளால் விளங்கும்.

இப்பாட்டின் முதலிலுள்ள “போதுமணவாளனங்கு” என்னுஞ் செய்யுளால் இது திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்காரால் இயற்றப் பட்டதென்று தெரிகிறது. ஆழ்வாராசார்யர்களைப் பின்பற்றி அவர்கள் பாங்களாசாசனம்செய்துபோந்த திவ்யதேசங்களுக்கெல்லாம் நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதியும் அவற்றுட்சிறந்த கோயில், திருமலை, திருமாலிருஞ் சோலைமலை என்ற மூன்று திவ்யதேசங்களுக்கும் முறையே திருவரங்கத் தந்தாதி, திருவரங்கக்கலம்பகம், திருவரங்கத்துமலை; திருவேங்கட மலை, திருவேங்கடத்தந்தாதி; அழகரந்தாதி என்ற பிரபந்தங்களும் அருளிச்செய்த திவ்யகவி, ஆழ்வார்களுள், ‘மாறன்பணித்த தமிழ் மறைக்கு ஆறங்கங்குறவவதரித்த’ திருமங்கைமன்னனைப் பின்பற்றி,

அவர் அதிகமாக எடுபட்டுப் பல திருப்பதிகமருளிச்செய்து மடலியற்றிய திருவாழ்வார்மடவிஷயத்தி லிப்பாட்டையியற்றினு ளென்பது பொருத்தமானதென்று தோன்றுகிறது.

மேலும், இப்பாட்டு 'சொன்னோக்கும்பொருளோக்குந்தொடனோக்கு கடைபோர்குத்த நறமினோக்கோ-டேனோக்கு வ்காணிலக்கியமா' யமைந் திருப்பதும்,

“கேசவனியேசென்கன்கேட்கத் துறங்கத்
திசையேசென்னியிறஞ்சிநிக—நேசமுடன்
கண்ணனியேசான் மயிருதன்னினைரொங்காயம்பூ
கண்ணனியேவாழ்ந்தாவென்வாய்”

என்ற திருவாழ்வார்மடப்பாச்செய்யுளோடேயுப்ப இப்பாட்டின் 192-முதல் 197-வரையுள் கண்ணகன் அமைந்திருப்பதும், இதில் பலவிடத்தும் மட்டிச் சாபத்தையோடொத்த கடை போகிவருவதும் அவ்வாறு கொள்வதற் காதாரமாகும்.

இப்பாட்டு இந்நூல்கண்ணிகளால் பல அரிபவிஷயங்களை விளக்கி அநேகசரித்தொழி, மடக்கு, முரண், உவமை, பின்வருகிலை, சிலை வடிகுமுதலிய பல அளவிகளும் உடையதாய்ப் படிப்பவர்க்கு மிக்க இனிமையுடையதாகவும் எனினும் பொருள்பெருங்குவதாகவும், கற்போர்க்குச் சம்பயச் செய்துத்திறமையை உண்டாக்க வல்லதாகவும் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பாட்டும் இதற்குமுன் அச்சிடப்பெற்றிருப்பினும், பிரதிகள் தொடர்த்தவாற்தாயிருப்பதுபற்றிச் குறிப்புகையுடன் இப்பொழுது செந்தமிழ்ச்சாசனாக வெளியிடப்பட்டது.

இதை மச்சிப்பதிற்சிற்பறிவுடைய என்னால் ஏற்பட்ட பிழைகளை அறிவிப்பின் பொறுத்தத் திருத்தியளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

இங்ஙனம்,

இராமா நுஜையங்கார்,

உதவிப்பத்திராதிபர்,

செந்தமிழ்.

ஸ்ரீ:

திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது.

தனியன்.

நேரிசைவேண்பா.

போதுமண வாளணங்கு புல்லுநறையூர் நம்பி
மீதுமண வாளருண் மேகவிடு—தூதுதனைச்
சொல்லுவார் கேட்பார் துதிப்பாரிம் மேதினிமேல்
வெல்லுவா ரெல்லாம் விரைந்து.

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

நாரணனை யெவ்வுயிர்க்கு நாயகனை யண்டரண்ட
பூரணனை நாகணையிற் புண்ணியனை—வாரணமுன்
வந்தானை யேத்து மறையா பிரந்தமிழாற்
றந்தானை நெஞ்சே தரி.

திருமங்கையாழ்வார்.

நாட்டியசீர்த் தென்னறையூர் நம்பி திருவடிக் கே
குட்டியதோர் மேகவிடு தூதுக்குக்—கூட்டம்
பொலியன்ப ரேத்தும் புனலாவி நாடன்
கலியன் பரகாலன் காப்பு.

நூல்.

கலிவேண்பா.

- 1 சீர்கொண்ட செங்கமலச் செல்வத் திருமகளு
சீர்கொண்ட வேலை நிலமகளு-சேம்கொண்ட
- 2 கார்தண் மணிக்கடகக் கைபா லடிவருடப்
பார்தண் மணிபுகழுகப் பாயன்மேற்-சேர்ந்துறங்குஞ்
- 3 செங்கண்மா லுந்தித் திருத்தா மரைப்பிறந்த
செங்கண்மா ஞாலத் தினைத்துயிர்க் குந்-தங்காமும்
- 4 மாரி வழங்குதன் மாளுமே கைம்பாறு
காரிய மென்று கருதாமே-பாரிற்
- 5 பாவிக்கின்ற தண்ணைத் துளிமழை நல்கி
பாவிக்கின்ற கோன்மூ வரசே-கவிக்கின்ற
- 6 மேலுலக மேறி விரிஞ்சுநா மம்படைத்து
நாலு தினைமுகமு நண்ணுதலான்-மாலுமா
- 7 நிலநிற மாநி நிறைகமலக் கண்ணாகிக்
கோல வளையாழி கோன்கையாற்-சூலம்

8 முதல் 36-கண்ணவரை மேகத்
தின்கிரப்பக் கூறப்படுகிறது.

2. கடகம்-வரை. பார்தன்-பாம்பு.
கடிவை-தலை.

3. உந்தி-சொப்பும். தங்கா-தங்கி.

5. கொன்மூ, பயல், கொண்டல்,
மேகம், பஞ்சு, மஞ்சள், கைம், எழிலி,
பொதாம், கின், கன், கந்தாம், மாரி
என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

6. இது முதல் ஐந்தாம் கண்ணி
எனல் முறையே வரும் வித்து,
குத்திற் கண் மேகத்தகத்து சிலைடை
கடகங்கிற்றை. கடிந்தும், பிடை
ஐந்தாம் பொத்திற் கண் சிலைடைகு
மாத்—

மேலுலக மேறி-1. சத்திப்பொகைதை
யடைத்து. 2. சூதாமாசு கிடத்தை

யடைத்து. விரிஞ்சுநாமம் படைத்து-1.

விரிஞ்சுன் என்னும்பெயரையடைந்து,

2. பார்த அச்சத்தை விளைக்கக்கூடிய

கடல்கரைக்கொண்டு. காலு தினைச

முதழு கண்ணுதலால்-1. நான்குதித்

தின்குழைச் செல்லுதலால். 2. நான்கு

திக்கிலுஞ் செல்லுதலால்.

7. திருமாலுக்கும் மேகத்துக்குஞ்

சிலைடை. மாலும்-மயக்கத்தைச் செய்

கின்ற. மா-பெருமையிசை.

நிறைகமலக் கண்ணாகி-1. தாமரைப்

பம்பம்பொன்ற ஆயிரம் கண்களை

படையரும், 2. மிக்ககிரைத் தன்னிடத்

தே கொண்டதாய். கோலவளையாழி

கொன்கையால்-1. அழகிய சங்கு சக்க

ரங்கிரைத் தரித்தலால், 2. அழகிய சங்கு

வளையுடைய (அல்லது உலகைச் சூழ்ந்

துள்ளி) கடலையுட்கொண்டுதலால்.

- 8 விரவிய பாணியாய் மின்னையிடந் தாங்கி
யரவ மணியு மழகால்-வரமணிக்கு
- 9 மெத்தே வருக்கு மிறைவராய் மேலாய
முத்தே வருகிகரா மூர்த்தியே-மைத்தகன்ற
- 10 வானத்து னேபிறந்து வானத்து னேதவழ்ந்து
வானத்து னேவளரும் வானமே-வானத்து
- 11 வேலைவாய் நீரருந்தி வெற்பி லரசிருந்து
சோலைவாய்க் கண்டடுக்குந் தோன்றலே-ஞாலமிசைத்
- 12 தானமு மெய்யுந் தருமமுங் கல்வியு
மானமுந் தானமு மாதவமு-நானக்
- 13 கருங்கொண்டை மங்கையர்தங் கற்புநிலை நிற்ப
தருங்கொண்ட லேயுணைக்கொண் டன்றே-நெருங்குமுல
- 14 ராழிநீர் துய்ய வழுதநீ ரானதுவும்
வாழிநீ யுண்ட வளமன்றே-தாழுமடி
- 15 யாவுஞ்சிந் தாமணியு மம்புயமுஞ் சங்கமுங்
காவும் பணியவுபர் கார்வேந்தே-நாவினாந்

8. சிவனுக்கும் மேகத்துக்குஞ் சிலேடை. குலம் விரவியபாணியாய்-1. குலாயுதம் பொருந்திய கையை யுடையவனும், 2. குற்கொண்ட நீருடன் கூடிய அழகுடையதாய். மின்-1. பார்வதி, 2. மின்னல். இடந்தாங்கி-1. இடப் பாகத்தேகொண்டு, 2. தன்னிடத்தே கொண்டு. அரவம்-1. பாம்பு, 2. ஓசை.

9. படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலு மியற்றற்றருரிய எல்லா வன்மையுமுடைய நின்னிற் சிறந்தா ரொருவருமில்லை யென்பது குறிப்பு.

10. இது சொற்பொருட் பின்வரு நிலை. வானத்தினே வளரும் வானம் என்றது முரண்வினைந்தழிந்த வியப்பு. வானத்துவேலை-பெரிய சங்கினையுடைய கடல்.

11. கண்படுத்தல் — உறங்குதல். (இது குறிப்புமொழி)

12. நானம்—கத்தாரி.

14. பிறரா லழுதநீருண்ணப்படினும் அது ஆழிநீர்போ லுவராவதாக நீ யாழிநீரையுண்ணினும் அது அழுத நீராக வெளிவிடுதலால் யான்சொல்லு மவற்றுள்ள குற்றங்களை நீக்கிக் குண முடையனவாகக் கூறவல்லே என்பது குறிப்பு. பிறவும் இவ்வனமே காண்க.

15. ஆ-காமதேனு. அம்புயம், சங்கு என்பவை இங்குப் பதுமநிதி, சங்கநிதி களை யுணர்த்திவந்தன. கா—கற்பகச் சோலை. கொடையான் மிக்க இவை பணியும்படியுயர்தல்—தன்னை அவை களும் விரும்பி எதிர்பார்க்கும்படியான கொடையான்மிகுதல்.

- 16 சாதகமுந் தோதைத் தாமிரமியும் போலவே
மேதகையை சின்வாவை வேட்டிருந்தேன்-பூதலத்துப்
- 17 பல்லுயிருந் காக்கப் பாயா முனக்கென்து
புல்லுயிருந் காக்கிற் புகழன்றோ-வல்லதொரு
- 18 சீருயிரு மேகமே செங்கண்மாந் காளானே
ஐருயிரு மேகமே யல்லவோ-போயவ
- 19 சீலமஞ்சே கேட்டியா னின்னையல்லா தென்னையிந்தக்
காலமஞ்சே லென்பாவாக் காண்கிலே-ஐனமறா
- 20 விண்மாரி பேபெருமான் வேரித் துழாய்வேட்டென்
கண்மாரி பெய்வதெல்லாங் கண்டாயே-தண்மை
- 21 விளையும் பரோதாமே வம்பாத செம்பொ
னையும் பரோதாமே யானேன்-சினையிரியாக்
- 22 கோல மழையே குரின்மா ினையத்திக்
கால மழையாமே காப்பாரா-நீலநிற
- 23 மங்குலுக்கு வேந்தே மலர்க்கண் புதைத்தனைய
கங்குலுக்கு நெஞ்சங் கரைகின்றே-விங்கு
- 24 வடந்தகன மேழுலையி னுலுந் தான
வடந்தகன மேசெப்து மாப்த்தேன்-விடந்திரண்ட
- 25 திங்கவெழி லிக்குச் சிலையா வேண்முனியி
லெங்கவெழி லிக்குச் செய்ந்தகன்-மங்கலமா

16. பத்தாயிரம்—முன்—கிடைசி.	20. வெளி—வாசனை.
17. பாய்—பொதுபாய். இந் குதல்	21. பயோதாம்—1 மேகம், 2 தனம்.
18. குதல்—கொடுதல். தலை—கொடுதல்	22. வெம்பாதசெம்பொன்—செம்பன்.
19. குதல்—கொடுதல். தலை—கொடுதல்	23. கங்குல்—கூடம்.
20. வெளி—வாசனை.	24. காலுதல்—தொக்குதல். தரம்
21. பயோதாம்—1 மேகம், 2 தனம்.	25. கெட்டம்—குத்துதல். தரம்—செம்பு
22. வெம்பாதசெம்பொன்—செம்பன்.	26. கங்குல்—கூடம்.
23. கங்குல்—கூடம்.	27. காலுதல்—தொக்குதல். தரம்
24. காலுதல்—தொக்குதல். தரம்	28. கெட்டம்—குத்துதல். தரம்—செம்பு
25. கெட்டம்—குத்துதல். தரம்—செம்பு	29. கங்குல்—கூடம்.

- 26 மிந்திரவில் வாங்கி யெழுநின்ற மைப்புயலே
வந்திரவில் வாடை வருத்துங்காண்—அந்தரத்து
- 27 விண்ணே புனக்கிவற்றை விந்நிரைத்தே வல்லாதே
ஹண்ணைய வேட்கையெவர்க் கோதுவேன்—கண்ணையலால்
- 28 வெந்தா னிலத்துக்கும் வீராகத் தாங்குகையான்
மந்தா னிலத்துக்கும் வாய்நிறவே—வந்தக்
- 29 குருத்தத்தை மாரன் குரகதமா மென்றே
வருத்தத்தை யங்குரைக்க மாட்டேன்—கருத், ரள்ள
- 30 மாதன் டலையாய் மதுகரத்துக் கும்மவன்றன்
கோதண்ட நானென்று கூறேனான்—முதண்ட
- 31 கோளக் குழிற்கெல்லாம் கோலே யவன்றனது
காளக் குழிற்குங் கடறேனான்—ஹொன்றி
- 32 லன்புற வுக்கு மாசனுட லீர்வித்த
புன்புற வுக்கும் புகன்றிடேன்—மென்புரத்துக்
- 33 கோம்பிக் குடல்பணிக்குங் கொச்சைமட மஞ்ஞைக்குஞ்
சோம்பித் தள நந் துயர்பணியேன்—தேம்பிரச
- 34 நிற்கின்ற பூவைக்கு நீள்குழலார் சொல்லியதே
கற்கின்ற பூவைக்குங் கட்டுரைபேன்—பொற்கால்

26. இந்திரவில்—வானவில். வாடை இரவில் வந்து வருத்து மெனக் கூட்டுக.

27. வேட்கை—காதன்மிகுதி.

28. இதுமுதல் 36 வரை யுள்ள கண்ணிகளாற் றென்றல், கிளி முதலியன தூதுசெல்லத் தக்கனவல்லவென்று தலைவி கூறுகிறாள். கண்ணழலால் வெந்தான்—மண்மதன். நிலத்துக்கும் பூமியில் பொடியாயுதிர்ந்துவீழ்ந்தும். வீராக—வன்மையடையும்படி. (இறந்தொழிந்த மண்மதனும் இயங்கும்படி) தாங்குகையால்—தேராயிருந்து தாங்குதலால். மந்தானிலம்—தென்றற்காற்று.

29. குருத் தத்தை—நிறத்தையுடைய கிளி. மாரன்—மண்மதன். குரகதம்—குதிரை.

30. தண்டலே—சோலை. மதுகரம்—வண்டு. கோதண்டநான்—விண்ணான்.

31. குயின்—மேகம். காளம்—சிறுச் சின்னம். கழறுதல்—சொல்லுதல். நான் ஒன்றில்—ஒருகாலத்தில்.

32. அன்புற—அன்புற்று. உக்கும்—மனம் கரையும். அரசன்—இங்கு சிபிச் சக்கரவர்த்தி. உடல்—சரீரம். ஈர்வித்த—அறுக்கச் செய்த. புகலுதல்—சொல்லுதல். மென்புரம்—மெல்லியவுடல்.

33. பணித்தல்—நடுங்குதல். கொச்சை—இழிவு. மஞ்ஞை—மயில். பணித்தல்—சொல்லுதல். தேம்பிரசம்—இனியதேன்.

34. பூவைக்கும்—பூசுக்குடிய. பூவை—நாகணவாய்ப்புள். கட்டுரைத்தல்—சொல்லுதல்.

- 35 வெறிப்பதும் கிட்டின்னம் வென்பாறு நீரும்
பிதிப்பதயோ னட்புப் பிதிக்குங்-குறிப்பறிந்து
- 36 காநல துன்பக் கவலை பதுகேட்க
வோதல சாதென் றுனாயாடே-குதல
- 37 ஸம்மோ புழங்குவ தன்றி யோருவநுக்கும்
பின்னோ துணங்கு வினம் ினம்-றென்னியது
- 38 லோதுவா லெல்ல முடா டார்க் கோப்புணாக்க
பெறுவாய் சிற்ற வெழிலியே-பூதலத்துப்
- 39 பெய்யுநி யுப்பரிந்நாற் பெயர் தனி யுஞ்சிதிது
பெய்யுநி யுப்பரிய வேண்டாவோ-துப்ப
- 40 டாழி யாழிந்தோ பன்மய சாதற்
கடாழி முழுகினென் கண்டா-யுடல்வாடி
- 41 கிழ்நிலை கந்தாக லீனத் திருமால்பான்
கடாழிலை கந்தா மாட்டாவோ-பெய்ம்மதவேள்
- 42 தன்னப்பஞ் செய்ததெனாந் தாமோ தானடிக்கிழ்
தன்னப்பன், செப்தருக வேண்டாவோ-வேண்ணத்தின்
- 43 தோவ ரீதோந்து தெய்வத் துழாய்கொணர்ந்தெ
னதாம தித்தருள லாகாதோ-கேதகைக்கு
- 44 பின்னெய்வ னுக்கியரி கின்னோர் பெருமரீன
பெய்கேய்வ னுக்கிது லோதோ-முன்கேட்டி

85. தெளிவாகியது. பதவி-தாம
கூட. அந்தம், பாணமும் நீளமும் யிசித்
தெளிவாகியது. பதவி-தாம
கூட. அந்தம், பாணமும் நீளமும் யிசித்

38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 1045 1046 1047 1048 1049 1050 1051 1052 1053 1054 1055 1056 1057 1058 1059 1060 106

300   எதிர் - நகராண்வர்.

மேம்பதவி-சீர்தரணம்; அது துது
செல்லல்.

40. அடல்-வலி. ஆழி-சக்கரம். கட
நாழி திருமேயமொட்டிப்பண்புத் தொ
டை. அங்கடல் என்பது பொருள்.

41. விழுமியேசம்—அதிகரித்த
மனமேசம்—மனமேசம்—மனமேசம்.

42. தன் அப்பு அஞ்ச எய்வது-
 (அ) (ப) (க) (ங) (ச) (ஜ) (ட) (த) (ந) (ன) (பு) (பு)
 எய்வது, விண்ணப்பம் செய்தல்-சொல்
 (அ) (ப) (க) (ங) (ச) (ஜ) (ட) (த) (ந) (ன) (பு) (பு)
 எய்ய சக்தத்தினையுடைய திருமால்.

43. கோணாந்து - கொண்மெந்து.

44. கேள்வன்-கணவன்.

- 45 மெள்ளரிய தாம மெனக்குதவா யேலுனக்கு
வள்ளலெனு நாமம் வழுவாதோ-தெள்ளுகடன்
- 46 ஞாலத் துளவமே நல்லிளமை போகாமற்
கோலத் துளவமே கொண்டுதவாய்-சீலத்தா
- 47 லுனா யுடலா யுறுதுணையாய்த் தெய்வமா
யானா மருந்தாயென் னாருயிரா-யானாத
- 48 நஞ்சமாய்க் கண்ணாய் நினைவாய் வினையேற்குத்
தஞ்சமாய் நின்ற தனிமுதலே-பஞ்சவர்க்காய்
- 49 மெய்த்துது சென்றவரை வெல்லவே வெண்சங்கம்
வைத்துது செங்கமல மாயோன்பா-லித்துது
- 50 நல்லதெனக் காரே நடந்தருள வேண்டிநீ
யல்லதெனக் காரே யருள்செய்வார்-சொல்லித்
- 51 தருதுமெனக் கந்தாமே சாற்றாயே லுப்பக்
கருதுமெனக் கந்தாமே கண்டாய்-பெரிது
- 52 மெனைத்தோன்றி யோதுயர மெய்தினர் பார்மே
லுனைத்தோன்றி யோது துமுன்றார்-நினைத்தார்
- 53 தமது பிறப்பறுக்குந் தாயாகி மேனா
ளமுதிற் பிறந்தாள்பா லன்றோ-நமது
- 54 கருமஞ் சீனையவற்காய்க் காய்க்கரைப் பாய்த்து
பொருமஞ் சீனசிறுவன் போனான்-றணிதனின்

45. தாமம்—மால.
46. ஞாலம்-உலகம். அவம்-யின்.
கோலம்-அழகு. துளவம்-திருத்துறாய்.
உதவுதல்-கொடுத்தல். சீலம்-தூயமை.
48. தஞ்சம்—புகலிடம்.
50. நல்லதெனக் காரே எனவும்,
அல்லது எனக்கு ஆரே எனவும் பிரிக்க.
51. கந்தாமே! “சொல்லித் தரு
தும்” எனச் சாற்றாயேல் உய்யக்கரு
தும் எனக்கு அந்தாமே எனக் கூட்டுக.
கந்தாம்—மேகம். தருதும்—தனித்தன்
மைப்பன்மை. அந்தாம்-முடிவு.

52. முதல் 57 வரையுள்ள கண்
னிகளால், தலைவி மேகத்தை நோக்
கித் துதுசெல்லுதல் இழிவாகக்கருதப்
படாது தொன்றுதொட்டு உயர்வாக
மதிக்கப்பட்டதென்று சரித்திர ஆதா
ரங்கொண்டு விளக்கி அதைத் திரு
நறையூர்நம்பியிடம் தாது சென்றுவரு
ம்படி வேண்டுகிறாள்.

53. அமுதிற்பிறந்தாள் என்பது
இங்கு சீதையையுணர்த்திற்று.

54. கருமஞ்ச அனையவன்—கரிய
மேகம்போலு யிராமன். காய்கநிர்-சூரி
யன். அஞ்சனை சிறுவன் - அனுமன்.
தரணி-பூமி.

- [illegible]

- [illegible]

- 67 முண்டக நாபி முளைக்குஞ் சதுமுகனே
டண்ட வளாக மடங்கலுங்கண்—கண்டளித்து
- 68 முன்னிய வண்ண முடித்து விளையாடுந்
தன்னிகரில் லாத தனிமுதல்வன்—அன்னமாய்
- 69 மீனாகி யாமையாய் வெள்ளேன மாய்மடங்கள்
மானாகி மாயையாய் வாமனமாய்—ஆனாத
- 70 மானிடராய்ப் பாய்பரியாய் வாழு மடியவர்க்குத்
தானிடராத் தப்புகுந்த தம்பிரான்—மேனாளிற்
- 71 பைந்நாகப் பள்ளிமேற் பங்கயங்கள் பூத்தொளிரு
மைந்நாகம் போற்கண் வளருநாட்—பொன்னாய்
- 72 வன்ன முளரி மலர்த்தவிசில் வீற்றிருக்கு
மன்ன முணர்த்தவுண ராமையா—வெண்ணையல்லா
- 73 விர்தித் திரைமடந்தை பெய்தலுமா யிற்றோவென்
றுன்னித் திரைமடந்தை யுடினளா—வந்திலையே
- 74 காயத்திரியுங் கலைமகன்சா வித்திரியு
மாயக் தெரிவையரா யாங்குவர—நேயத்தார்
- 75 கோலத்தாள் கைதொழுது கூரிலைய முக்கவட்டுச்
சூலத்தா னேவற் றொழில்சேட்ப—ஞாலத்து
- 76 மானிட மங்கை வடிவாக வந்துறையுங்
கானிடம் யாதென்று கண்சாத்தி—யானா
- 77 நலமாகும் யோசனையோர் நாற்றிசையு முத்தித்
தலமாஞ் சுகந்தவனந் தன்னு—எலமாத

67. முண்டகம்—தாமரை. நாபி—
கொப்பூழ். சதுமுகன்—பிரமன்.

69. ஏனம்—பன்றி. மடங்கல்மான்—
நரசிங்கம்.

70. இடர்—துன்பம்.

71. நாகப்பள்ளி—பாம்பணை. ஒளிர்
தல்—விளங்குதல். மைந்நாகம்—நீலமலை.

72. வன்னம்—நிறம். நவிசு—ஆச
னம். உணர்த்த—துயிலெழுப்ப.

73. நித்திரைமடந்தை — நித்திரா
தேவி. உன்னி—எண்ணி. திரைமடந்
தை—இலக்குமி. ஊடினளாக என்பது
ஊடினளா எனக் கடைக்குறையா
யிற்று.

74. ஆயத்தெரிவையர்—பாங்கியர்.

75. கோலத் தாள்—அழகிய திரு
வடி. சூலத்தாள்—தூர்க்கை.

76. கண்சாத்தி—பார்த்து.

77. அலம் மாற—பாவம் நீங்க.

- 78 வான்றிகழும் கங்கைமுதன் மங்கைமார் மாகழியிற்
நேன்றியமுற் பக்கத் துவாதசியிற்-நேன்றிகழும்
- 79 கூந்த னன்னயக் குடைந்தாட லானதிக்கு
வேந்தனென நாமம் விளம்பியே-பாய்ந்த
- 80 திருமணிமுத் தாறலைக்குந் தீர்த்தி னின்ற
மருமருவு வஞ்சியின்கீழ் வைக-வருகாக
- 81 வானமே தாவி வளநு மகிழியின்
ஞானமே தாவிபெறு நன்முனிவன்-முனைய்திச்
- 82 செய்ப கமலத்துச் செய்பவனாக் கண்டுவந்தே
பையர் பயந்தெடுத்த வன்னையார்-துப்பபெய
- 83 ஞான தேனப்பெயரு முருமில் தந்தைதாய்
நீரே பெனமுனிவ னெஞ்சருகிப்-பாரேத்த
- 84 மன்னிள வஞ்சியின்கீழ் வந்துறைத லாற்பெயரு
மென்னிள வஞ்சியா றென்றுரைத்துத்-தன்னுழையி
- 85 லான வாமுனிவ னவ்வனத்துக் கொண்டிருப்ப
லானவர் தோலா வலிதேற்றுவத்-தானவாரல்
- 86 சின்னா புழந்து விரிஞ்சனாடு கூப்பிடுகாட்
டன்னார் துழாய்மா தவனுணர்ந்து-கண்ணார்
- 87 மிடைகெடுத்து மென்று விடைகொடுத்த பின்னர்க்
கிடைகெடுத்த செந்துயர்வாய்த் தின்று-படைகொடுத்த
- 88 புண்டரிக மாளிகைமேற் புவை தணந்தமையு
மண்டலோல மாற்ற லகந்தமையுங்-கண்டருளிச்
- 89 செந்தி புவை நடுவான் தெய்வ கவுலகற்றி
வந்துருவ மாடிக் கவனிமேல்-வந்தாரி

78. முற்பக்கம்-சக்கிரபக்ஷம்.

80. தீரம்-கோமருமருவு-வாசனா
பெருந்திய. வஞ்சி-ஒரு மரம். அருகு-
பக்கம்.

81. வானமே தாவி-கூகாயத்தின்
கப்பாந்த. மகிழ்-வஞ்சமாய். மேதாவி-
காலகாலத்திலுள்ள ஒருமுனிவன்.

85. தானவர்-அகாசர்.

87. கெடை-செக்கெட்டி. துவர்-பவ

னம். கின்ற-கிளி. கின்ற, புவை என்
பன இங்கு ஆகுபெயராய் கின்று இலக்
குமியை யுணர்ந்தின.

88. தணத்தல்-பிரிதல். அண்டர்-
தேவர்.

89. தெய்வமடி-அப்ராக்குதலில்
பசிரம். இத்துருவம்-பஞ்சபூதமயமான
மாசுரி-சரீரம். அவினி-பூம்.

- 90 யாடற் பறவை யரசு எனக்விசம்பு
தேடத் திசையனைத்துந் தேடியநா-ணிடுஞ்
- 91 சுகந்தவன நோக்கித் துணையாய செல்வி
யுகந்தவன மீதென்றுணர்ந்து-புகுந்தருள
- 92 மேதாவி கண்டு விரந்தளிப்ப வெவ்வுயிர்க்கு
மாதாவி னல்லான் மகிழ்ந்ததற்பின்-போதார்
- 93 முருகுவளை மொய்குழலை முன்றிறனிற் கண்டு
பெருகுவளை முன்கை பிடிப்பத்-திருமகளுங்
- 94 காதலால் வந்தநம்பி கைப்பிடித்தா னென்றலறிக்
கோதிலா மாமுனியைக் கூவுதலும்-வேதியனும்
- 95 கண்புகையச் செய்ய கதிர்புகையக் கார்வென்றிற்
விண்புகைய வாய்துடிப்ப மெப்பதற-மண்புகைய
- 96 வந்தான் கரகநீர் வாங்கிச் சரிப்பதற்கு
முந்தாமுன் சங்காழி முன்காட்டச்-சிறந்தை
- 97 மயங்கினு னஞ்சினுன் வாய்குழறிப் பார்மேன்
முயங்கினுன் செங்கை முகிழ்த்தான்-றியங்கி
- 98 யமுதான் றுளவின்மா லஞ்சலென வாணோர்
விழுதா மரைத்தாளில் வீழ்ந்து-முழுது
- 99 மறியாமை செய்தே னதுபொறுத்தி யென்ன
வெறியாழி யம்மா னிரங்கிச்-செறிதுழாய்க்
- 100 கோதை மணம்புணர்ந்த கொண்டலுமப் புண்டரிக
மாதை மணம்புணர்ந்து வைகியபி-னீதி
- 101 யறந்திறம்பா நேமியா னவ்வனஞ்சேர் கைக்கும்
பிறந்தார்கள் வீடு பெறற்குஞ்-சிறந்தமலர்

90. ஆடல்-வலி. பறவையரசன்-
கருடன்.

92-93. போது-பு. முருகு-வாசனை.
வளைதல்-குழ்தல். மொய்குழல்-அடர்ந்
த கூந்தல், அது இங்கு அன்மொழித்
தொகையாய் இளவஞ்சியாரை யுணர்ந்

திற்று. முன்தில்-முன்முற்றம்.

96. கரகம்-கமண்டலம்.

97. கைமுகிழ்த்தல்-கைகூப்புதல்.

100. கோதை-ஆண்டாள்.

101. அறந்திறம்பா நேமியான்-
திருமால்.

- 102 மாயாதின பேரே வழங்குகைக்குப் கேட்டவா
மாயா தவனுக் கருளியபின்-பூமாதைப்
- 103 பாயாதுள் விட்டார் பணிந்துவிடை கொடுபோய்த்
தேமா மலரோன் செலிப்பிடுப்ப-நாம
- 104 மறைபாய னவ்வனத்து வந்தாசி னீழன்
முறைபாய வேன்மி முடித்துப்-பொறையார்த்
- 105 பாதா விந்தம் பணிந்தேத்தப் பாற்கடலிற்
சீதா விந்தக் திருவினெய்-பூகலத்தோர்
- 106 பேறுபெற வேபஞ்ச போ வடிவுகந்து
விறபெற மாமுனிக்கும் வீடருளிக்-கதரிய
- 107 ஞாலத் தெழுபத்து ஞானஞ் சஞாயுகம்
நிலத் தடவனாபோ னின்றபிரான்-மேலைச்
- 108 சிகாக் குடகிரியிற் சென்றிழிந்து கிழை
மகாக் கடல்வரிய மட்டு-மகலிடத்திற்
- 109 பரங் கிழித்துப் பானி மதகிடறி
யாரஞ் சுருட்டி யகிலுருட்ட-நா
- 110 துறையெறிந்து வித்துருமக் கொத்து துடங்கத்
திவையெறிந்து மத்தஞ் சிதறிக்-கனாயிற்
- 111 கொழிக்குங்கா வெரி குதித்தோடப் பாய்து
சுதிக்குங்கா வெரிக் துறையா-னெழிற்கருகி
- 112 போங்கிப் பகலினை யுண்டாக்கி பேசரும்பைத்
தாங்கிப் பழறித்த தண்டலையு-தேங்கமலப்
- 113 புலகை மன்னம் பொருத்தி வலம்புரியு
செவியு பேர்திய சிங்கயமுங்-காய

103. தேம்-தேன். காமம்-பகழ்.
104. பொறையார்த் - எல்லா உற்
றைகள் தாய்மைய.
106. பேறு-சொல்லியவாறு-தீர்தம்.
109. பரங்-பகை. மதகு-மடை.
குடகிரியெதி ஞான-சித்தனம். காயம்-
நீர்.
110. வித்தமுக்குத்த - பனைக்
கொத்து. துடங்க-தகைய.

111. சிதறி-சிதறப்பட்டு. கொழிக்
கங் கா-கொழித்தந்திடமாகியசோலை.
வெரி-தேன்.
112. சுருட்டி-உண்டு.
113. வலம்புரி - ஒருவகைச்சங்கு.
சுதி-சுத்தாவாஃபறவை. கயம்-தபா
கம். காயம்-அத்கு, மன்மதஜ்ஜமாம்.

- 114 நுளமகிழ வெண்ணிலா வொண்கதிரைக் கன்னல்
வளமதனை யீன்ற வயலு-மளவின்றித்
- 115 தன்னையே போலத் தழைப்பத் தரணிக்கோ
ரன்னையே போல வருள்செய்வான்-மன்னு
- 116 மருநறையூர் வீதி மணிமாடக் கோயிற்
றிருநறையூர் வாழ்வாசு தேவ-னிரணியனைப்
- 117 பாரி லுரங்கிழித்த பன்னகத்தான் பன்னகத்தான்
வாரிநிகர் வண்ணத்தான் வண்ணத்தா-னூரிடத்துந்
- 118 தண்ணளியான் மண்ணளியான் முழந்தவன சக்கரத்தான்
கண்ணினழ கார்முகத்தான் கார்முகத்தான்-விண்ணுலகி
- 119 நல்லசூரக் கண்ணியா னுறுதுழாய்க் கண்ணியான்
புல்லசூரக் குக்கொடியான் புட்கொடியான்-மொல்லிலங்கை
- 120 வஞ்சனை யங்கறுத்தான் வாய்ந்தவடி வங்கறுத்தான்
கஞ்சனைமுன் கண்சிவந்தான் கண்சிவந்தான்-யுஞ்சந்
- 121 திரையான் மலரிந் திரையான் கவிகை
வரையான் செழுந்து வரையான்-றரையான்
- 122 மங்கையான் வேதநிய மங்கையான் சென்னியிலோர்
கங்கையான் சூடியகாற் கங்கையான்-பங்கயக்கை
- 123 யாரணன் கேசவ னுழியா னச்சுதன்
காரண னெம்பெருமான் காசுத்த-னாணன்

114. கன்னல்-கரும்பு.
115. தரணி-பூமி.
116. மருநறையூர்வீதி - வாசனை
பொருந்தியதேன் ஒழுகுகின்ற தெரு.
117. பன்னகத்தான்-1. பலநகங்
களையுடையான், 2. பாம்பை (அணையா
க) உடையான். வாரி-கடல். வண்ணத்
தான்-1. நிறத்தையுடையவன், 2.
செழுமையான சங்கத்தையுடையவன்
118. அளி-1. கருணை, 2. வண்டு.
வனசம்-தாமரை. காம்-கை. 1. அழகு
ஆர்முகத்தான். 2. கார்முகத்தான்-வில்
லையுடையான்.
119. நல்ல சூரர்க்கு அண்ணியான்-

- நல்லதேவர்களுக்குக் கிட்டும் வன்.
கண்ணி-தலைச்சூட்டு. புட்கொடி - கரு
டக்கொடி.
121. திரை-இங்கு, திருப்பாற்கட
ல், இந்திரை-இலக்குமி. வரைக்கவிகை
யான் எனக் கூட்டுக. வரை-கோவரத்
தனகிரி. கவிகை-குடை. செழுந் து
வரையான்-செழுமையான துவராபதி
யையுடையான்.
122. வேதநியமம் கையான்-வேத
வீதிகளைவிரும்புவன் (பிரமன்.) சென்
னி, கம் என்பன தலையென்னும் பொ
ருளையுணர்ந்திரின்றன. கம் கையான்-
தலையைக் கையிலுடையான். (சிவன்)

- 124 மாதவன் கண்ண னிருநகரே சன்முகுர்தன்
மாதவன் கோவிந்தன் வைகுர்தன்-சீதான்
- 125 மாய னனர்தன் மதுகூத னன்றிருமா
லாயன் முாரி பருணான்-மாயசுழற்
- 126 நேவாதி தேவன் நிருநா யகத்தேவன்
ருவா கிடிகெடுத்த தம்பிரா-னோவாப்
- 127 படந்திரமு மாடாடப் பாங்க்கிடந்து மேலா
கிடந்திரமு வை குந்தத் திருந்து-கடந்து
- 128 பொறையு வங்கமலம் பூக்கோய வந்து
கடையுந னின்றருளு தம்பிர-பறையுந
- 129 மாரியம் பேற்றா யகர்தன் பனாடமிமேன்
மாரியு றூவ மகிழ்த்திறைஞ்சச்-சேயிருந்தா
- 130 சண்டர் குழாமு மருத்தவ ிட்டமுந்
தொண்டர் குழாமுந் தொழுதேத்தப்-பண்டைத்
- 131 திருவாய் மொழியுந் திருமொழியும் வேதாத்
தருவாய் மொழியுந் தழைப்ப-வொருவாத
- 132 திவ்ளா நானுந் திருவிழா கின்றோங்க
மக்கள வெண்சங்கம் வாய்பினிற-வங்கமர்ந்து
- 133 கன்பஞ்சேர் நாடசக்கா னம்பிக்கு நாயகித
னிற்பஞ்சேர் நானி வின்தொருநான்-அன்பமர்ந்து
- 134 தன்னிசையாற் புன்வேர்தன் காமவே தம்பிரி
மின்னிசையாற் பன்னி பெழுந்தருளி-மன்னிச்

126. தாவாபிடர்-வெடாததன்மம்.

127. திருத்தல்-விளத்தல்.

128. மதுகி. தோய-மது.

129. மெல்லாய்-பெரியாய். மாய்
தன்-அதிசெய்தல். மதுகி-மதுத்தோ
துதி.

131. திருவாய்மொழி - மாயாபுல
வாய்மொழி. திருமொழி-திருவாய்
மொழி. திருமொழி-திருவாய்

யல். வேதா-பிரமன். வாய்மொழி-வே
தம்.

132. பினிற-முழங்க.

134. முதல் 200வரையுள்ள கண்
ன்களால் தலைவி திருநறையூர்நம்பி
மையலாடொருப்போது கண்டு மையல்
கொண்டமை கூறி அம்மையல் தீர
கொடுத்த சென்று திருத்தழாய்மாரில்
வாங்கொருப்படி மேகத்தை வேண்டு
கிறான்.

- 135 சிலம்புதிரை மேலதூர் திருமணிமுத் தாற்றி
னலம்புதிரு மஞ்சனரீ ராடி-நலம்பரவு
- 136 சேலை களைந்தணிந்து கெய்வப் பசுந்துளப
மலை புதிய வகைகுழிக்-கோலந்
- 137 தயங்குதிரு வாரா தனைகொண்ட பின்ன
ரியங்குகடற் சங்க மிசைப்பப்-பெயர்ந்தோர்
- 138 திருந்துமணி மண்டபத்துச் சிங்கஞ் சமந்த
வருந்தவிசி னேறி யருளிப்-பொருந்தியநால்
- 139 வேதமும் வேதாந்த மெய்த்ததிரு வாய்மொழியு
நாதமும் கேட்டு நயந்துருக-யோது
- 140 மருண வடவரையி னம்பொற் சுவட்டிற்
றருண மவுலி தயங்கத்-திருநாம
- 141 மிட்ட வதனத் தெழுதிய கத்தூரி
வட்ட மதியின் மறுவேய்ப்பக்-சுட்டரிய
- 142 தேங்குழைக்கீழ்க் கற்பகத்திற் செம்பாம்பு சூழ்ந்ததெனப்
பூங்குழைக்கீழ் வாகு புரிதயங்கப்-பாங்கற்
- 143 பதிக்குங் கவுத்துவழு மார்பும் பரிதி
யுதிக்கு மாகதக்குன் றொப்பக்-குதித்தொருநாட்
- 144 கால்வீழ்ந்த கங்கை விலங்கிக் கடிமார்பின்
மேல்வீழ்ந்த தென்னமுந்நூல் விட்டிலங்கச்-சூல்வீங்கு
- 145 கொண்டலின்கீழ்த் தோன்றுங் குடதிகையிற் செக்கரை
விண்டிலங்கு பொன்னுடை மெய்யசையத்-தொண்டரெலாம்
- 146 பற்றிக் கழலவிடாப் பாதார விந்தத்தின்
வெற்றிக் கழலின் வெயிலெறிக்க-மற்றுந்தான

135. சிலம்பு திரை — ஒலிக்கின்ற
அலை.

139. நாதம்—இசை.

140. அருணம்-கருமைகலந்தசிவப்பு.
தருணம்-புதுமை. மௌலி—கிரீடம்.

141. வதனம்—நெற்றி.

142. குழை- 1. தழை, 2. குண்ட-
லம். வாகுபுரி-தோள்வளை.

143. பரிதி—இரவி.

144. கடி-விளக்கம். முந்நூல்-யஜ்
ஞோபவீதம். சூல்-கருப்பம்.

145. குடதிகை-மேற்றிசை. செக்
கர்-செவ்வானம்.

- 147 வெண்ணெய் மலகலனு மேகலாடி கிற்கேற்பப்
பூம்பிணை பம்பம் பம்பத்தணிக்கு-கிண்டகடற்
- 148 வெண்ணெய் மலகலன் பெரிய திருவடிவைக்
கண்ணாடி மண்டிவந்திற் கண்சாத்தி-வண்ணத்
- 149 திரைகாங்குற் கேற்றொரு கிற்றையாவான் வீக்கி
விழாபுத்து வாய்ப்பாடியு மேந்தித்-திருமறகிற்
- 150 பொதாறு கட்டல்குழி முதலத்தாய் வானத்து
மாத சாயம்பர்கள் வந்திண்டிப்-பாதக்
- 151 தெய்வம் மலகலன் சோர்வார் மயலா
மயலார் முலைபார் மலார்-முலாநி
- 152 மலகலன் திரை மலகலன் கைகொழுதேன்
மலகலன் வெண்பா மெலிவானே-னெய்மானுக்
- 153 கென்னெஞ் மென்கையு மென்னுனுஞ் சங்குமவன்
கென்னெஞ் சிறிபத் தனிதோற்றேன்-பின்னுமொரு
- 154 கென்னெஞ் முண்டென்ற மெய்க்கிங்கிக் கைகூப்பி
கென்னெஞ் கைகூப்பி மலகலன் கைகூப்பி-கண்ணுதலாம்
- 155 கென்னெஞ் கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி
- 156 கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி
- 157 கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி

147. வெண்ணெய் மலகலனு மேகலாடி கிற்கேற்பப்
பூம்பிணை பம்பம் பம்பத்தணிக்கு-கிண்டகடற்

148. வெண்ணெய் மலகலன் பெரிய திருவடிவைக்
கண்ணாடி மண்டிவந்திற் கண்சாத்தி-வண்ணத்

149. திரைகாங்குற் கேற்றொரு கிற்றையாவான் வீக்கி
விழாபுத்து வாய்ப்பாடியு மேந்தித்-திருமறகிற்

150. பொதாறு கட்டல்குழி முதலத்தாய் வானத்து
மாத சாயம்பர்கள் வந்திண்டிப்-பாதக்

151. தெய்வம் மலகலன் சோர்வார் மயலா
மலகலன் முலைபார் மலார்-முலாநி

152. மலகலன் திரை மலகலன் கைகொழுதேன்
மலகலன் வெண்பா மெலிவானே-னெய்மானுக்

153. கென்னெஞ் மென்கையு மென்னுனுஞ் சங்குமவன்
கென்னெஞ் சிறிபத் தனிதோற்றேன்-பின்னுமொரு

154. கென்னெஞ் முண்டென்ற மெய்க்கிங்கிக் கைகூப்பி
கென்னெஞ் கைகூப்பி மலகலன் கைகூப்பி-கண்ணுதலாம்

155. கென்னெஞ் கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி

156. கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி

157. கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி
கைகூப்பி கைகூப்பி கைகூப்பி-கைகூப்பி

- 158 முன்னரீ வாயடக்கு முந்நீரை யென்பொருட்டா
லின்னரீ வாயடக்கி லேலாதோ-பன்னகத்தின்
- 159 பூமரமே முந்துனீர்த்த போர்வாளி புன்குயில்வாழ்
மாமரமொன் றுந்துனீர்க்க மாட்டாதோ-சேமலைந்து
- 160 மாவாய் பிளந்த மாகதமே வம்புரைப்பார்
நாவாய் பிளந்தா னகையாமோ-பூவாய்த்த
- 161 தூய குருந்தொசித்த தோளாய் செவ்வெதுப்பு
மாயர் குழுவொசித்தா லாகாதோ-மாயமாய்க்
- 162 காதிச் சுழல்காற்றைக் காய்ந்தரீ வாதையாய்
வாதிச் சுழல்காற்றை மாற்றாயோ-மோதிவரும்
- 163 மண்ணாறு நீங்க வழிகண்ட நீயெனது
கண்ணாறு நீங்கவழி காட்டாயோ-தண்ணூர்ந்த
- 164 தாதுதிரும் பைந்துழாய் தாராயேற் கண்ணென
வோதுதிரு நாமமா சுண்ணாதோ-வீதிருக்க
- 165 நீநெடுமா லானநிலை நின்சே வடிதொழுது
நானெடுமா லாகவோ நம்பியே-மாதிலத்துப்
- 166 பாவையர்கைச் சங்கம் பறிப்பதற்கு சின்சங்கந்
தீவகமோ நேமித் திருமாலே-மேவத்
- 167 திருக்கடைக்கண் சாத்தாய் திருவாய் மலர்
யருட்கடலே யென்னு மளவின்-மருக்கமலை

158. முந்நீர்-கடல். கையமைத்துக் கடல்வாயடங்கச் செய்தது இராமாவ தாரத்தில். இது, “வென்வேற்கெள ரியர் தொன்முது கோடி, முழங்கிரும் பெளவ மிரங்கு முன்றுறை, வெல்போ ரிராம னருமறைக் கவித்த, பல்வீழா லம்போல, வொலியவிந்தன்றிவ் வழங் கலாரே” என அகநானூற்றிலும் (செய்-எஉ) “மாயோ னடக்கு, நெடுங்கடல் போலடங்கி நிற்க” “இமைக்குங் கடல் லேழிலேகாந்தராம, னமைக்குங் கடல் பார்த் தமர்ந்தீர்” எனத் தேவையுல்லா விலும் (கண்ணி-கக, ககஎ,) பயின் றுள்ளது.

159. வாளி-அம்பு. சே-எருது.
162. மாயமாய்ச் சுழல்காற்றைக் காதிக் காய்ந்தரீ எனக் கூட்டுக. உழல் காற்று - உழல்தற் கேதுவாயிருக்கும் (அதாவது வருத்தும்) காற்று.
163. கண்ணாறு— கண்ணிலிருந்து பெருகும் நீர்ப்பெருக்கு .
164. கண்ணன் - திருமால். இது சிலேடையால், கண்ணோட்டமுடைய னென்னும் பொருளை யுணர்த்திற்று.
165. நெடுமால்-1. திருமால், 2. பெரியமயக்கம்.
166. தீவகம்-இணக்குப்பார்வை. (பார்வைமிருகம்.)

- 168 ஸாதன் சிறிதே நகைகொட்டி வென்கொட்டு
மாதங்க மீதே மறைதலாற்-சீதான்றன்
- 169 அவயம் புதைக்கு மலர்கருதி மாவே
ளையம்பு தைக்கு மிலக்கானேன்-செய்யசிறப்
- 170 பிதகவா கைக்கும் பெரிய திருவனாக்கும்
பாதகவா கைக்கும். பரிவானே-ஞாதலா
- 171 லந்திக் கமல னனையுங்கொ லென்றிருந்தே
னந்திக் கமலத் துளமானேன்-கொத்துமற்
- 172 கொய்துழாய் மாப்பகலங் கூறின்கொ லோவெனவே
கைதுழாய் மண்சுழித்துக் கைசொரந்தே-னெய்தி
- 173 யயனாதுங் காண வரியான் கரிய
புயனாதுங் காணாமல் பூண்டேன்-வயமான்
- 174 றுதை திருப்பவனா தான்வேட் டினந்தென்ற
துதை திருப்பவன மொல்கினேன்-மாதுவனா
- 175 யாயன் பவனிதொழு தன்றுமுத லின்றளவுந்
துய நயனந் துயினிங்கி-யாயொழக்கப்
- 176 பந்து கழன்மறந்து பாவை கிளிதுறந்து
சந்து பனிநீர் தனத்தகற்றி-வெந்துபாய்ப்
- 177 போதக் கலனிழந்து பூனிழந்து நீரிழந்து
காதற் சிறையிருத்தல் கண்டாயே-மாதுசுபத்
- 178 தாரனை வேட்கைபெல்லாந் தந்தானை முய்யதமும்
தாரனை பன்றையுக்க வந்தானைக்-காரனை
- 179 மெய்யனை யன்புந்ருத்ரு மெய்தந்தானைக் கண்கைகால்
செய்யனை வேலைபண்ண செய்தானை-வயபமெலாம்

168 ஸாதகொட்டி-சிறித்த. கொட்டு-
கொட்டி. மாதங்கம்-மாதன்.

169 அவயம் புதைக்குமன் - வல
கனை பச்சைடக்கன் தாமரைவளையோ
துத் திருத்தி. கருதி-பாத்து.

170 பிதக ஓனா-பொருளுடை.
பாதகவா-கொடுக்க வானடக்கப்பட்ட.

171. தந்தி-தந்தி. துள-துள.

மலத்தெனன். கணம்-கணது. கொத்து-
பூங்கொத்து.

172. மண்சுழித்தல்-கூடலிதழத்தல்.

174. திருப்பவன்-துழுகிய பவனம்

போலுண்டதாம். ஒல்குதல்-சுருங்குதல்.

175. யாய்-தாய். ஒதுத்தல்-தண்ணித்
தல்.

176. வார்தல்-ஒழுக்குதல்.

- 180 பெற்றானைக் காணப் பெறுதானைக் கன்மழையிற்
கற்றானைக் காத்ததொரு கல்லானை-யற்றார்க்கு
- 181 வாய்ந்தானைச் செம்பவன வாயானை மாமடியப்
பாய்ந்தானை யாடரவப் பாயானைப்-பூந்துவரை
- 182 மாமலைக் கண்டந்தி மலைவரு முன்னமே
தேமலை வாங்கநீ செல்லுங்காற்-பூமாயன்
- 183 முன்னந் தடுத்த முளரித் திருக்காத்தா
வின்னந் தடுக்குமென வெண்ணுதே-நின்னுடைய
- 184 தீழுழக்கின் மிக்கதெனச் செங்கண்மால் கைச்சங்கின்
வாய்முழக்கங் கேட்டு மயங்காதே-நீமருவும்
- 185 வானச் சிலையின் வனப்புளதென் றெம்பெருமான்
கூனற் சிலைகண்டு கூசாதே-மேனிலத்து
- 186 மின்சோதி யெல்லாம் விழுங்குமென்று நான்தகத்தின்
நன்சோதி கண்டுமிக நானுதே-நின்சோதி
- 187 மையழகி னீல மணியழகி லெம்மான்றன்
மெய்யழகு நன்றென்று லென்காதே-துய்யமணி
- 188 யாரக் கபாட மணிக்கோயில் வாசலெலாஞ்
சேரக் கடந்து திருமுன்போய்த்-தூரத்தில்
- 189 நின்று வணங்கி-நெடிதேத்தி வாய்புதைத்துச்
சென்று பெருமான் நிருச்செவியிற்-துன்றுகடற்
- 190 தையற் காசேயுன் றார்வேட் பொருபேதை
மையற் கரைசேரு மாற்றியாண்-மெய்யுருகிக்
- 191 கொம்பினையா ளோர்விரகங் கொண்டா ளதுதன்னை
யெம்பெருமான் கேட்டருளா யேதென்னி-லம்பாழு
- 192 மட்புலனு முண்டுமிழ்ந்த மாயோ னுருவமலர்ந்
கட்புலனும் வேற்றுருவங் காணற்க-புட்புறத்து

180. கற்றான்-கன்றோடுகூடிய பசு.
இது, சாதியொருமை. கல்லான்-கோ
வர்த்தனத்தைந்குடையாகவுடையான்.
183. முளரி-தாமரை.

185. வனப்பு-அழகு.
186. நான்தகம்-வான்.
188. கபாடம்-ததவு.

- 193 மூர்த்தி புகழே முகப்பதல்லான் மற்றொருவர்
கீர்த்தி செவிமடுத்தாக் கேளற்க-கீர்த்தாங்கப்
- 194 பூவெடுத்த வெண்கோட்டுப் புண்ணியனை யல்லாதென்
னுவெடுத்து வேறு நவிலற்க-கோவெடுத்த
- 195 கங்கை யுலயங் கழலினுற் கல்லாதென்
செங்கை தலைமிகைபோய்ச் சோற்க-பங்கயத்தா
- 196 டாக்குந் திருத் தழாய்த் தாமமண மல்லாதென்
மூர்க்கும் பிறிதுமண மோவற்க-மாக்கடல்போ
- 197 வஞ்சன வண்ண னடிக்கமல மல்லாதெ
னெஞ்சமு பொன்றை கீனைபற்க-செஞ்சுணங்கோ
- 198 டிக்கெழுந்த கொங்கை பெழுபிறப்பு மெம்பெருமான்
சொங்கனைந்த தோளல்லாற் கூடற்க-மங்கைகல்லி
- 199 சென்று வந்தி யிருந்தா வவஞ்சுக்குன்
மன்றல் கமழ்தார் வழங்கென்று-கின்றிந்து
- 200 பண்ணுவத தாமரையான் பற்றுந் திருமார்பின்
வண்ணுவத் தார்வாங்கி வா.

செங்கமல வயல்சேருந் திருநறையூர் வாழியே

சீரான கம்பியினைத் திருவடிகள் வாழியே

பங்கமற மெதாவி பயந்தசெய்யி வாழியே

பாரின்மறை தென்கொல்லாற் பகுத்துரைப்போன் வாழியே

யெங்கனெதி ராக னிணைமலர்த்தான் வாழியே

பெயர்வ வாமுனிவ னெப்பொழுதும் வாழியே

செங்ககருவித் தன்போலி சேவிப்போர் வாழியே

செப்புவோர் வாழிசெயி சேர்ப்போரும் வாழியே.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து

1920 ஸ்ரீ ஆகஸ்டுமீ த்திய வரவு செலவு கணக்கு.

வீவரம்	வரவு		வீவரம்	செலவு	
	1920 August	1919 August		1920 August	1919 August
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:		
(1) நன்கொடை, மாதச்சந்தா வகையில் வரவு ...	4199	...	(1) ESTABLISHMENT:—		
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங் கள் விற்பனையில் வரவு ...	26	6	(a) மாணேஜ்மெண்டாய் ஸ் பிப்பந்திகட்குச் சம்பளம் செல்	106	15
(3) Miscellaneous வரவு ...	...	8	(b) கலாசாலை உபாத்தியா யர்கட்குச் சம்பளம் செல் ...	95	...
மொத்தம் ரூ ...	4225	14	(c) மாணவர்கட்குப் போ ஷணக்காகச் செல் ...	22	6
			(d) Literary Section பிப் பந்திகட்குச் சம்பளம் செல் ...	45	...
II EDITORIAL SECTION:			(2) Stationery, contin- gencies வாங்கியவ கையில் செல் ...	69	11
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தி னர்களிடமிருந்து சந்தா வரவு ...	17	...	(3) Furniture வாங்கிய வகையிற் செல் ...	45	10

(3) செந்தமிழ் பத்திரிகை வகையில் செலவு ...	20 4...		
(4) செந்தமிழ் பத்திரிகை வகையில் செலவு ...	14.....		
மொத்தம் ரூ ...	51 4...	108 2...	

III PRESS SECTION:

(a) Printing

(1) சங்கம் பவர்ப்பம்மரையில் புத்தகங்களை அச்சு செய்து வரவு ...	144 4...		
(2) இது பிள்ளைகள் காகிதம் தர இரையம் வரவு ...	9 6...		
(3) ஸ்கூல் குத்தகை தாரிடமிருந்து சங்கத்திற்கு வரவேண்டிய குத்தகைப் பணம் மீதி வரவு ...	566 10 8		
(4) ஹெயரிடமிருந்து ஆர்தாராருக்கு வரபஸ்செய்யும்படிவந்த தொகைவரவு ...	100.....		
(5) ஹெயரிடமிருந்து காகிதம் தர இரையம் வரவு ...	18.....		

(4) சங்கம் பவர்ப்பம்மரையில் புத்தகங்களை அச்சு செய்து வரவு ...	755 11 7		
(5) தபால், தபால் வகையில் வரவு ...	26 10 3		
(6) புத்தகம் பவர்ப்பம்மரையில் புத்தகங்களை அச்சு செய்து வரவு ...	36 4...		
(7) சங்கம் பவர்ப்பம்மரையில் புத்தகங்களை அச்சு செய்து வரவு ...	22.....		
(8) Miscellaneous செலவு ...	18 13 4		
மொத்தம் ரூ ...	1244 3 6	475 9 9	

II EDITORIAL SECTION:

(1) செந்தமிழ் பத்திரிகை சம்பந்தமாக காகிதம் அச்சு செய்து வகையில் செலவு ...	242 4 6		
(2) தபால், தபால் வகையில் வரவு ...	18 14 9		
மொத்தம் ரூ ...	261 3 3	26 4...	

III PRESS SECTION:

(a) Printing

(1) Furniture வாங்கிய வகையில் செலவு ...	31 7...		

(B) Binding

(1) சங்கம் பைண்டிங் ஆப்
வில்கடந்த வேலைகளுக்கு, பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு ...

33 4...

(2) Miscellaneous வரவு ...

1...

மொத்தம் ரூ ...

872 8 8 461

(2) அச்சாபீஸ் ரீதிருத்தசம்
பந்தமாகச் செலவு ...

22 ...

(3) Contingencies வாங்கிய
வகையில் செலவு ...

52 4 5

(4) பிரஸ் குத்தகைதாருக்கு
டெபாவரிட்டுத் தொகையில் வாப
ஸ் செய்தது ...

479 1 8

(5) Special staffக்கு சம்
பளம் செல்லாக்கிய
வகையில் ...

33 9 4

(6) Miscellaneous செலவு

69 2

(b) Binding

(1) Furniture வாங்கியவகை
யில் செலவு ...

2 10

(2) Contingencies வாங்கிய
வகையில் செலவு ...

33 11 6

மொத்தம் ரூ

723 18 11 477 2 8

ஆமொத்தம் வரவுரு. ...	5119	19	8	1048	2	1	ஆமொத்தம் செலவுரு. ...	2229	4	8	979	...	5
மாத அளவிற்குள்ளாகிய செலவுரு. ...	176	10	11	1167	14		மாத அளவிற்குள்ளாகிய செலவுரு. ...	3097	11		1236	15	8
ஆமொத்தம் ரூ. ...	5326	5	7	2216	...	1	ஆமொத்தம் ரூ. ...	5326	5	7	2216	...	1
							*By C. Pass Book	550	-0-0				
							Advance for purchase of Press Materials at Madras	1800	-0-0				
							Cash on hand	747	-0-11				

Audited and found correct.

V. S. RAMASWAMI,

AUDITOR.

1—11—20.

T. SUDARSANACHARI,

Joint Secretary,

MADURA TAMIL SANGAM.

3—9—20.

1920-ஸ்ரீ செப்டம்பர்மீத்திய வரவு செலவு கணக்கு.

விவரம்.	வரவு		விவரம்		செலவு	
	1920 September	1919 September			1920 September	1919 September
I GENERAL SECTION:			I GENERAL SECTION:			
(1) ரன்கோடை, மாதச்சந்தா வகையில் வரவு ...	2032		(1) ESTABLISHMENT:—			
(2) சங்கப்பதிப்புப் புத்தகங் கள் விற்றவகையில் வரவு.	40 15		(a) மானேஜ்மெண்டு ஆபீஸ்சிப்பந்திகட் குச் சம்பளம் செல்...	136		
(3) Miscellaneous வரவு ...	8		(b) கலாசாலை உபாத் தியாயர்கட்டுச்சம் பளம் செல் ...	107		
மொத்தம் ...	2073 7	359 14 2	(c) மானாவர்கட்டுப் போஷணைக்காகச் செல் ...	98 2		
II EDITORIAL SECTION:			(d) Literary Section சிப்பந்திகட்டுச்சம் பளம் செல் ...	57 4 2		
(1) சங்கத்தின் அங்கத்தினர் களிடமிருந்து சந்தா வரவு ...	11		(2) Stationery, contin- gencies வாங்கியவகை யிற்செல் ...	53 15 6		

(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரிகைக்குச் சந்தாவரவு ...	12	3	...		
(3) 'செந்தமிழ்'ப் பழைய தொகுதிகள் விநியோகத்தில் வரவு ...	18	3	...		
மொத்தம் ...	41	6	...	118	11 10

III Press Section:

(a) Printing:

(1) சங்கம் பிரஸ்ஸில் நடந்த வேலைகளுக்கு அச்சுக் கூலி வரவு ...	143	14	...		
(2) ஹைவேலேட்டாகக் காதி தச்சிரயம் வரவு ...	5	5	...		
(3) Miscellaneous வரவு...	7	...	...		

(b) Binding:

சங்கம் பைண்டிங் ஆர்டிசில் நடந்த வேலைகளுக்கு பைண்டிங் சார்ஜ் வரவு...	114	5	...		
மொத்தம் ...	270	8	...	972	15 9

(3) Furniture வாங்கிய வகையிற் கொள் (புத்தக காலிக்கு) ...	6	...	...		
(4) ஆர்டிங் உபயோகத்திற்கு Furniture வாங்கிய வகையிற் கொள் ...	28	14	...		
(5) சங்கம் டீப்டி ரிப்போர்ட் வகையிற் செலவு ...	22	11	...		
(6) தபால், தந்திவகையிற் கொள் ...	22	9	9		
(7) புத்தகப்பிரசார சம்பந்தமாகக் காதிதம் அச்சுக் கூலி வகையிற் செலவு ...	75	12	...		
(8) சங்கம் சில்லரை வேலைகள் சம்பந்தமாக அச்சுக் கூலி வகையிற் செலவு ...	4	...	...		
(9) சங்கம் ப்ரிண்டிங் பரிசு பெற்றவர்களுக்குப் பரிசுத் தொகையளித்த வகையிற் செலவு ...	105	...	...		
(10) சங்க வருஷாந்தஸ்தர சம்பந்தமாகச் செலவு ...	318	3	5		
(11) Miscellaneous செலவு	1	10	0		
மொத்தம் ...	1035	1	10	470	12...

II EDITORIAL SECTION:

(1) சிப்பந்திகட்டுச்சம்பளம் செல் ...	6	3	5
(2) 'செந்தமிழ்'ப் பத்திரி கைசம்பந்தமாக, காதி தம்அச்சுக்கூலி வகை யிற் செல் ...	163	10	6
(3) தபால், தந்தி வகையி ல் செல் ...	11	11	3
(4) முன்னிபாலிட் டி க் கு வரிசெல்லாக்கியது ...	4	...	...

மொத்தம் ...	185	9	2	33	7	...

III PRESS SECTION:

(a) Printing:

(1) சிப்பந்திகட்டுச் சம்ப ளம் செல் ...	142	9	6
(2) அச்சாபீசிற்கு டைப்ஸ் வகையராவாங்கியது ...	787	11	6
(3) ஷூ ஆபீசிற்கு Fur- niture வாங்கியது ...	597	15	6
(4) அச்சாபீஸ் சீர்திருத்த சம்பந்தமாகச் செலவு ...	272	4	6
(5) Contingencies வாங் கிய வகையில் செலவு ...	164	15	3
(6) Miscellaneous செலவு.	44	6	...

					(b) Binding:				
					(1) செப்பத்திட்டஞ்சு சம்பள செல் ...	24	12	1	
					(2) மெஷின் ரிப்பேர் வசயிற் செலவு ...	17	...	...	
					(3) Contingencies வாங்கிய வசயிற்செலவு ...	79	13	...	
					மொத்தம் ...	2131	7	4	861 8 2
ஆகமொத்தம் வசவு ரூ ...	2385	5	...	1451	9	9	ஆக மொத்தம் செலவு ரூ ...	335	2 2 4 865 11 2
மாத ஆரம்பத்திலிருந்த வசயி ரூபுத்தொகை ...	3007	...	11	1236	15	8	மாதமுடிவில் மீதி இருப்புத் தொகை ...	*2130	3 7 1822 14 3
ஆகமொத்தம் ரூ ...	5482	5	11	2688	9	5	ஆகமொத்தம் ரூ ...	5482	5 11 2688 9 5
					*By C Pass Book 15—0—0				
					Advance for purchase of Press Materials at Madras 212—11—0				
					Cash on hand 1902—8—7				

Audited and found correct,

V. S. RAMASWAMI,

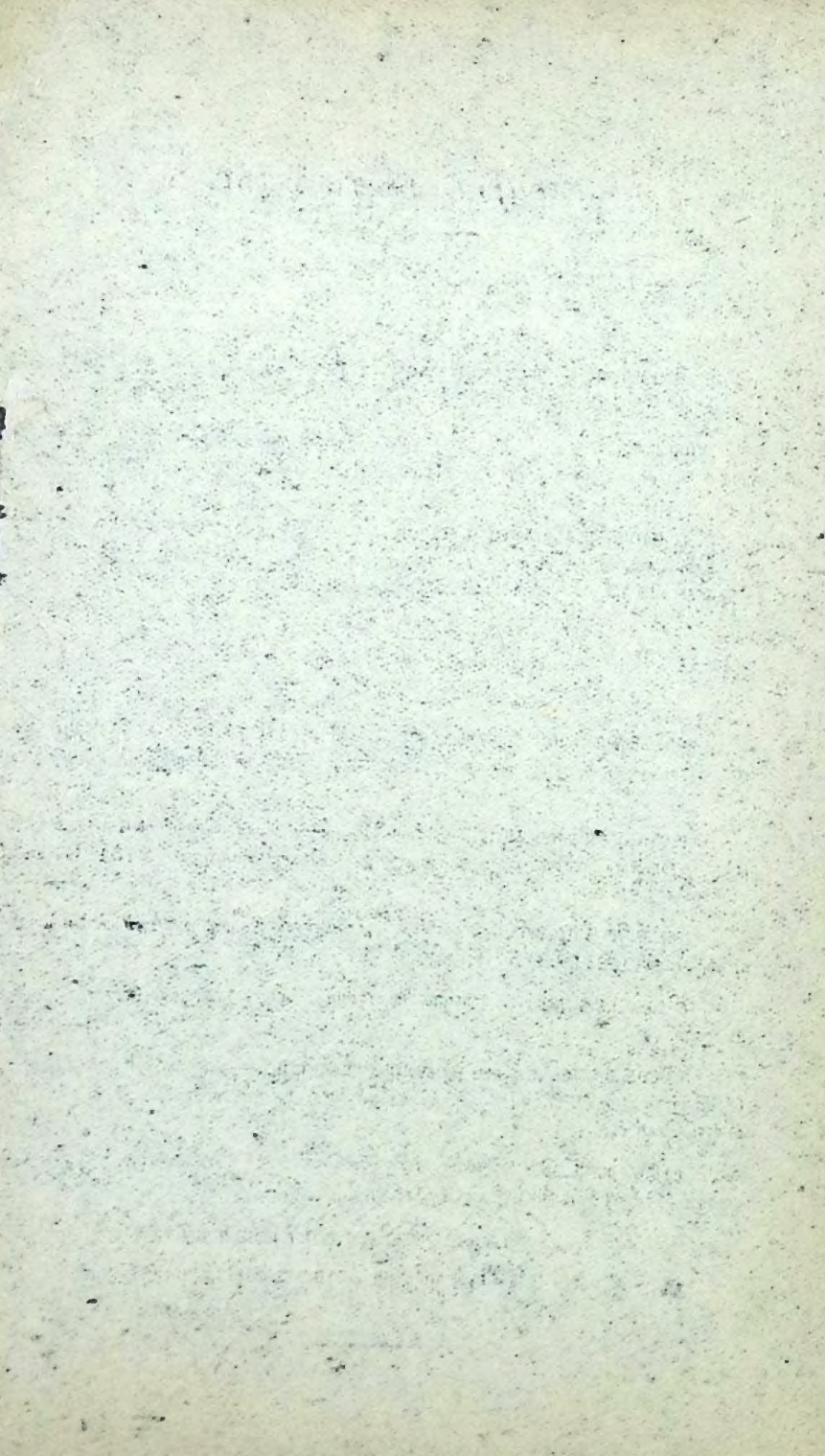
AUDITOR,
1—11—20.

T. SUDARSANACHARI,

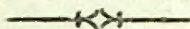
Joint Secretary,

MADURA TAMIL SANGAM.
8—10—20.

தமிழ்ப் புத்தகங்கள்.

சீவகசிந்தாமணிவசனம்.—இஃது பெரும்பஞ்சகாவியங்களுள் முதலாவதான சீவகசிந்தாமணியின் முதலிரண்டு இலம்பகங்களின் செய்யுட்களைத் தழுவி இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ரூ. 1—4—0

உதயணன்.—இது சிறுபஞ்சகாவியங்களிலொன்றாய்ச் செய்யுள் ரூபமாக இருந்த உதயணகுமாரகாவியத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்டுள்ளது. 0—8—0

பூரீபாலன்.—இஃது ஸ்ரீபுராணத்தினின்றும் எடுத்தெழுதப்பட்ட ஓர் சிறந்த கதை. இதை வாசித்தாற் பல அரிய நீதிகளையெல்லாம் நன்கறியலாம். 0—10—0

மேருமந்தரபுராணம் உரையுடன்.—இந்நூல் இதுவரையில் அச்சில் வராதது. ஹனுமத தத்துவங்களைச் சகலரும் அறிந்துகொள்வதற்கு இதுவே இன்றியமையாத நூலென்பது உலகறிந்தவிஷயம்.

பெ. முதற் சருக்கம். 0—6—0

இரண்டாவது சருக்கம். 0—5—0

மூன்றாவது சருக்கம். 0—8—0

ஜீநேந்திரஞானத் திருப்புதல்.—ஸ்ரீ அருகபரமனைத் துதிக்கும் பாட்டுகள் நூறு கொண்டது. இதற்கு இராக தாளங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 0—8—0

குளாமணிகாவியம்.—இக்காவியம் சொற்பொலிவு பொருள்நயம் நடை யழகு கற்பனையலங்காரம் முதலியவற்றால் சிறந்துவிளங்கும் 2131 செய்யுட் களைக்கொண்டது. 2—8—0

சீவகசிந்தாமணி.—சச்சினார்க்கினியருரை; பலவகை ஆராய்ச்சிக்குறிப் புக்களுடன். (இரண்டாம் பதிப்பு) 7—8—0

சிலப்பதிகாரம்.—அரும்பதவுரையும், அடியார்க்குநல்லாருரை முதலியனவும். (இரண்டாம் பதிப்பு) 8—12—0

இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையும்.—திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றியது. ஸ்ரீமத். சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களால் பதிப் பிக்கப்பெற்றது. 6—0—0

பத்துப்பாட்டு மூலமும் சச்சினார்க்கினியருரை முதலியனவும்; பலவகை ஆராய்ச்சிக்குறிப்புக்களுடன். (இரண்டாம் பதிப்பு.)

சரஸ்வதிவிலாஸ் புஸ்தகசாலை,

21, பாரிஷ்-வேங்கடாஜலக்ஷியார் தெரு.

சென்னை. ஜி. டி.